

Certified and Digitally
signed by Goran Vrbesic
goranvrbesic@gmail.com
goranvrbesic.yolasite.com
I am author of this Document
Location : Osijek - Croatia
Date : 11 . 03 . 2011 .

OS - CELEBRITY

BUSINESS EDITION

BUSINESS EDITION

BUSINESS EDITION

Planeta Kultura Svijet Knjiga - Naklada by Goran Vrbesic

<http://goranvrbesic.yolasite.com>

Hans Bahrs

Jedan

život u

Ljubavi

je Sreća

i

Zadovoljstvo

Preveo na hrvatski :

goranvrbesic@gmail.com

Drži svoje Srce spremno

*Drži svoje Srce spremno
za vječne stvari ,
Da bi ti put uspio kroz Tamu Vremena .*

*Zadrži budnim tvoj smisao za goruća pitanja
Između Snage volje i propasti
budi se jedan novi početak .*

***Jedan Život
u Ljubavi je Sreća i Zadovoljstvo***

Povodom počasti jednome velikome Umjetniku za njegov visoki Rođendan , a koji je izvučen između velikoga broja i drugih , govorio je domaćin za okupljanje i feštu o Životu i Djelima Majsto ra i govorio je pri tom o događaju o posjeti i selidbi u Brdima :

„ Nemojte da moram puno da govorim . Vi svi

znate , što jedna takva selidba još danas znači , jednom za ljude , koji se tamo vraćaju , da bi svoj Život sasvim u Meditaciju obrnuli , ali isto za Hodočasnike i tražitelje za savjet , koji u slučaju susreta sa takvim preseljenjem obećavaju pomoć .

Na ulasku tog preseljenja u Brda pronašao sam uzrečicu , koju želim da Vama sada pročitam .Ja sam siguran , da će i Vama puno toga reći .
Poslušajte ;

Obaveza bez Ljubavi
čini mrzovoljnim .
Odgovornost bez Ljubavi
čini bez odgovornosti .
Pravda bez Ljubavi
čini tvrdim .
Priateljstvo bez Ljubavi
čini Licimjernim .
Dosjetljivost bez Ljubavi
čini groznim .
Red bez Ljubavi
čini umanjenim .
Čast bez Ljubavi
čini visoko voljnim .
Posjedovati bez Ljubavi
čini škrtim .

Vjera bez Ljubavi čini Fanatičnim .
Jedan Život bez Ljubavi je bezsmislen .
Ali jedan Život u Ljubavi
je Sreća i Zadovoljstvo .

Tko je na te dane Fešte slušao Unjetnike , koji su , te riječi potpuno preuzele i u svojim Srcima se pokretali , govorio bi nakon Klanga Glazbe od Fešte svoju zahvalnost . Vidljivo pokrenut uzeo je riječi iz govora o preseljenju u Brda u svoja razmišljanja , koja je sa razmišljanjem formulirao , neki su ga pojedini djelovi od vraćali tamo i vamo , to su poneki koji su slušali tek sada osjetili i došli su sa njime do spoznaje : „ Ja sam jedan stari Čovjek i stojim na kraju jednoga ispunjenoga Života . Ako je postojalo nešto za primjetiti , onda je to Ljubav , koju sam uvijek i uvijek osjećao Ljubav moji Roditelja i Braće i Sestara , Ljubav moje dobre Žene ,Ljubav moji odani Prijatelja . Da Ljubav je moj Život uči nila svjetlim i bogatim . Moj Život je bio Sreća i Zadovoljstvo .
Ja sam jako zahvalan . ''

Sa time je otpustio goste za rođendan u njihovu svakodnevnicu , još su neko vrijeme međusobno pričali , što to treba da znači ?

Već je bilo sve rečeno , što je za Ljude u Hali za Feštu i daleko
vani moglo da bude bitno .

Zastava ponovnoga viđenja

Glas Srca
koje tiho priča
osluškuj stalno !
Razvlači čelo
najviše uvis
i budi spreman .

Putevi Života su
jedna vreva .
Jedan put te vodi na cilj
Ali naj svjetliji
u cijeli Svijet .

Zastava ponovnog viđenja
leprša na jarbolu
Na tvojemu brodu u vremenu .
Uzmi upravljač !
Tvoj je Dan .
Svijetao neka bude tvoj Život i dalek

Za čast i Familiju
Jedna riječ za odrasle

Čovjek je jedno Biće , koje nerado živi sam . On traži zajedništvo . Prirodna forma je zajednički Život Muškarca i Žene , brak, tisućama godina je tako . Ali danas puno puta iz providni razloga se dovodi u pitanje , od masmedija dovedeno na otvoreno podrugivanje . U ime Emancipacije dovodi se sloboda .Neiskusni mladi Ljudi su bez zaštite dovedeni pod jedan val Seksa i brutalnosti . Slom braka biva proslavljan, pravednoj odanosti se je smijalo . Zakonodavac je u prošlim Godinama djelovao , da dosadašnje Tabue odstrani,koji su si našli mjesto u društvu .Tko je sa otvorenim očima u uvijek prljaviji val seksa u svim formama u masmedijima gledao , čudio bi se ,zbog čega Republička komisija ovdje tako velikodušno prividno propušta . Postojala je da štiti omladinu našeg naroda . Puno odgajatelja su pali u jedan smjeh zbog gledanja i pronalazili su se jako naprednim i Tolerantnim . Svako , koji ovdje protiv Vala

pliva i pornografske odgojne mjere kao opisane, što kao jesu ; jedna svinjarija , morao je da računa , da kao neprijatelj Liberalnos ti mu bude pripisana .To se je uvijek vidjelo . Zbog toga su se Intelektualci , Studenti , Školarci , da, čak i domaćice bunili i izlazili na Ulicu na proteste . Pokazujući važnost ,snagama konzervativaca ugrožene slobode da obrane .

Mi znamo svi ,da život u modernim Gradovima mnogo struko pod utjecajima je postajao . Moglo se je od strane moćnih grupa okretati i obrtati ,gdje god se je željelo . Gdje je u našem narodu ostao protest od šutljive veličine zbog poplave Pornografije , gdje otpor protiv zaštite od strane države ? , a po zakonu. Povodom , pojedini hrabri su se uzdizali putem Novina .Ali tko je još na njih obraćao pažnju i tko je povlačio iz toga posljedice .

Pri tome svi mi znamo iz puno primjera iz našeg okruženja, koliko je velik želja u mladi ljudi koliko su jako spremni, za brak i familiju , koju žele vidjeti drugačije nego zajednicu za jelo i spavanje .

Isto danas žele Čovjek i Žena kao partneri u taj Brak uči nego kao samo kao Radna snaga ili novac u kući .

Vjerujte mi ljubav je više nego spoj spolova čovjeka i žene ! Drugačije se ne može spremnost na žrtvovanje većine živući , po znati i nepoznati , iz povijesti čovječanstva , koji još u našem vremenu djeluju ,gdje se jedno drugome sasvim daje iz ljubavi,starome pokazatelju o ljubavi uopće : biti spreman, više darivati nego uzimati .

Nebrojene familije su u našoj zemlji i jedan primjer za to, koliko zatrpane snage za odrastanje djece iz njih još može da se iscrpi ,gdje Otac i Majka volju za njihovu ljubav i njihove obaveze naspram djeci prepoznaju .Mi se ne trebamo od intelektualaca Govornika u rog za lov dopustiti stjerati ,koji nisu umorni postali , da nas na primjer na Televiziji svoje tipove Kaputa prikazuju da bi nas stjerali na rub društva . Ne umjetno sagrađene Velike familijarne kuće u zajedničkim životima , nego narasle male familijarne kuće sa Ocem Majkom i Djecom to su najprirodniji gradovi , u kojem mladi ljudi mogu da dobiju pomoć od svoji roditelja.

Bogu hvala usprkos sirenama takozvane napredne snage koje

Većina Nijemaca je ostala neskrivena i uspješno se oduprla kidanju našem zajedništvu u Braku i Familiji . Oni su bili rastući najviše kroz primjeri njihova jasna priznanja kroz napredovajuće vrijednosti o tome uvjereni ,da se njihova obrana naspram zastupnika beznađa i Kaosa isplati.

Životna pjesma

Ah , pusti Nebo da se talasa
Preko Polja
Jedna je zvijezda pala
U našem Svijetu.

On čini,da smo skroz mirni
od njega
Raste jedna svjetla volja
u našem djetetu.

Jedno Dijete će nam dati
u kasno zimsko doba
svijetliti će kao njegov život
tako daleko. -

Pjevaju radosni vjetrovi
okolo naše kuće
što nas čini radosnim
povlače se sve brige

Tri generacije

Razmatranja jednoga Oca

Mi smo kao jedna velika familija ,kako je danas još samo malo uobičajeno ,sa tri generacije ispod jednoga krova živjeli . Jednostavno je proizlazilo ,da ja kao posljednji Sin ,mogao moju staru , nezbrinutu mamu još stati na stranu . Rat je na nas onda ostavio teške posljedice . Dosta o tome ! -

Nije lako ,u uskim prostorijama ,sve tri generacije isto u njihovim pravima pomagati .Mi smo to osjetili . Prirodna napetost jednoga takvoga zajedničkog života je velika ,iznad svega , kada temperamentni ljudi sa svojim , već starostima , različitim shvaćanjima jedan na drugog pogode . Kod sve unutrašnje vezanosti kod nas je isto falila različitost mišljenja . U početku bi pogađalo posebno odgoj djece .Tu bi se pogađala mišljenja od Mame i Bake jedno od drugo . Ja kao Otac ,Čovjek i Sin morao sam da te napetosti riješim i da se brinem za to da Djeca ka svojem pravu, Mamu uzimaju za odgoj a Baku u najmanje njezino iskustvo .To je bio jedan teški Ured ,koji nije donosio samo priznanja . Vrijedilo je isto ,pogledati na stalno preteče zdravlje Bake

i djeci strpljenje izvježbati . Iz Srca bili su za to spremni . Samo u praksi je bilo malo drugačije . Snaga nervi stari ljudi se nisu mogle mjeriti sa supstancom mladi . Ali isto tako željeli su da žive u mjerilu svoje starosti .

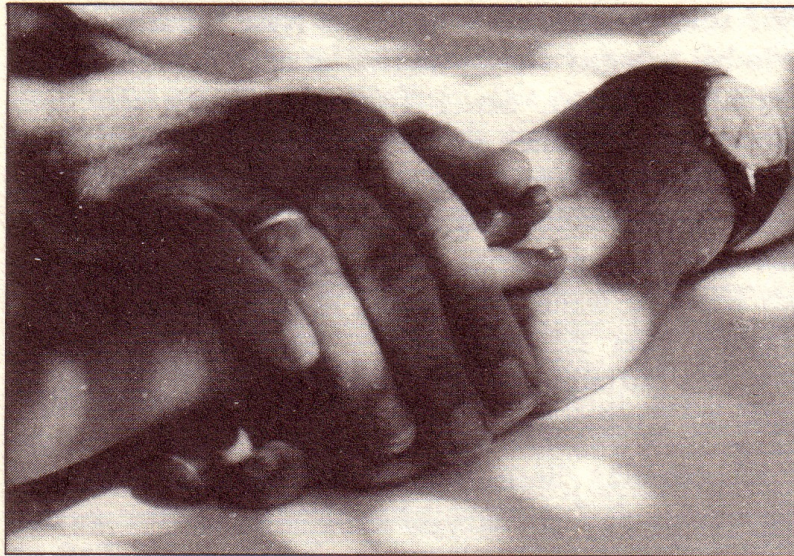
Tome pripada ritam Srca , a on je ,mislim ja ,nepovezan sa starosnom dobi ,svakom čovjeku u svojem krugu dodijeljen , bez da mu se prigovara .Što je čovjek stariji to mu je Horizont manji . On živi u najmanju ruku jako okrenut u prošlost u sjećanja . U takav Stadijum života dođemo mi svi jedan puta .Zbog toga vrijedi našem poštovanju kao i druge stepenice našeg ja .Tko još živi od sjećanja i ništa novoga ne poduzima , treba posebnu ljubav od svojih pripadajućih , treba Ljude koji mu pripadnost , i ako neke i po x-ten puta objašnjavaju . Mladi bi trebali razmisliti , da se to ne događa iz zloće , nego jer stari Ljudi sasvim jednostavno zaborave ,što je već jednom rečeno ili više puta .Ovdje važi, ispunjavanje vremena , koje mi usprkos svoj Hektici naše svakodnevnice još imamo , malo za saslušanje i nešto za poklon .

Mi smo na mojoj Mami doživjeli ,koliko sretno slušanje može da znači .

Mi zbog toga ne bi trebali mrštiti Noseve ,kada pri takovoj situaciji nešto o našim voljenim susjedima čujemo,čije se djelo moglo vidjeti i čuti .Kakav osjećaj o sumnji , istinski prijatelja ,Brbljarija ? Navodno ,da pripada tome . Ali što je drugo nego brbljarija ,kada mladi pričaju o Prijateljima , Nastavniku , Treneru ? Oni stoje u središtu njihovi Interesa , kao susjedi Baki .

Ja pišem ovo zato ,jer znam kako je težak život tri , da , čak i dvije Generacije pod jednim krovom . Da to može djelovati na unutrašnji razvoj iznad svega naspram mladi Ljudi , u to sam uvjeren .

Gdje posebne okolnosti te uske ovisnosti , trebala bi jedna Ljubav jednoga naspram drugoga pomoći , da bi bila uljepšana starost stari Ljudi ,odrastanje Mladih olakšano i biti omogućeno da Roditelji stoje u sredini Interesa , da ne bi na kraju postali žrtve između Babe i Djeda i Djece

Iz dobrog roditeljstva

Naša Djeca su izrasla i moraju sami u svom životnom okruženju pobrinuti za odgovornost .To je prirodan tijek stvari , koje smo mi sa našim Željama , Očekivanjima i Željama pratili , kao i svi Roditelji u jednom tako odlučujućem Vremenu odlaska Djece od svo je roditeljske kuče .

Ja se jako dobro sjećam toga ,kako sam ja uvijek iznova kriomice upravo put najstarijeg pratio i pokušavao si predstaviti , ka ko svoj Život u Majčinstvu jednu dobru Familiju ispuniti želim .

Ništa mi nije stajalo na put da sa njome pričam o tome Pitanju ,kao prvo Mama je na potpuno temperamentan način pri raznim povodima to činila . Ja sam svojoj Kćerki samo povremeno o vremen ima teškoća Godinama za vrijeme dok je bio Rat i o mojem zatvoreništvu pričao da bi znali ,koliko mi je blizina u tim vremenima , nosila pod Srcem , i koliko daleko je bila . Svaka mala služba koje sam na te dane bila ,mi je posebne unutrašnjosti zahvaljivala . Jedan stisak Ruke jedan zagrljaj , jedan Poljubac govorili su u takvim Situacijama više nego jedna riječ . Nešto o Misteriju ovog života uopće izgledalo mi je u njoj kao u svim Mamama u takvim dan ima , nešto , o čemu mi Muškarci nećemo osjetiti očigledno ali Ma ma je ponovo pozvana , to je njezina bol i slatkoća na samoj sebi da osjeti .

Mi smo svako naše Dijete sa istom Ljubavi i unutrašnjosti pri ulasku u njihov život pozdravljali . To smo činili i dalje za vrijeme dugih godina ,za vrijeme dok smo živjeli pod istim krovom , u sve mu našem radu ,sa time smo pratili njihov put . Možda je dobroupravo sada jednom razmisliti i iskazati , gdje se kao jedinstvena osobnost jedan krug u većoj udaljenosti od nas sagradi .

Jer ja mislim ,zadaća Roditelja nije samo jedan novi Život probuditi i prepustiti odrastanju , nego sa potpunim biti pratiti i upućivati . To znači ,uvijek jedan kolačić sebe dati , za Život Djece izgubiti , svakom Djetetu to pokloniti , što ono posebno treba .To ni je nikad naime . To ne služi zbog toga isto tako u Biču dobrog Roditeljstva ,svakom Djetetu isto , nego puno više svakom svoje da ti .Tko to stvarno dobro razmisli , shvati tiče , da unutra leži Pravda i obaviještenost istovremeno .Sigurno je da je teško , uvijek istu mjeru za to naći .To je uvijek isponova izumrlo i u Ljubavi ka Djeci tada bivalo traženo ,to radi napokon služba našeg Roditeljstva .

Dječja Ruka

*Mala Ruka , Dječja Ruka ! -
Leži povjerljivo u mojoj .
Želi nas u Djelima ujediniti*

*Mala Ruka ,Dječja Ruka !-
Toplina utječe u mene .
I lebdi iznad
nazvana Ljubav .*

Pismo jednoga Oca Sinu

Moj voljeni mladiću !

Tko tajne dvojezične govore samim sobom želi imati, mora nemir svakodnevnice odbiti i u samoću otići , gdje misli ponovo su jednostavne i mirne ,smisao izjednačena i pogled na mjerila našeg ljudskog postojanja čista i nepotkupljiva bude .

Ja sjedim za pisaćim Stolom mojeg već dugo mrtvoga Djeda u pustoši i pogledavam van na široku Ulicu , koja sjedinjava dva Lučka Grada . Ona je sasvim blizu Prozora . Moj stari Ujak je morao da sagradi Ogradu do dva Metra na kućni zid .Toliko je Ulica postala široka ,isto tako i promet po njoj ,koja je bila tako za vrijeme moje mladosti tako tiha i mirna , kao što sam ti pri našim šetnjama već ispričao .

Ali još čeka Šuma na mene ,samo stotinu koraka od velike Ulice udaljena , tamo postoje putevi u mir i tišinu , koji ništa ne znaju o buci velikog Grada . Rijeka koja nestaje u Moru . Postoje ovdje jarci sa zlatnom Morskom vodom , koji svijetle , kada Sunce ba ci zrake na njih ,ili su mutni kao tužne Oči , kada kišni Oblaci zat amne Nebo . Brjegovi se uzdižu iznenada u vis , ogromni Kameni

blokovi sprječavaju put penjačima ,iza toga zavijutka skrivaju se Srndaći , hitro sa svojim nogama , Lisice bez tona obilaze ne bi li ugrabili plijen . Iznad nas kruže Ptice ,sve do Mora .One krište na pozor ili vabe na parenje po prastarim navikama .

Ja tražim samoću ,ne bi li shvatio dublja mjerila svojega postojanja . Ali onda sam primijetio snažan pokret vjetra u sredi ni Vremena ,u kojem ja moram djelovati užurbano , nego buka koja dolazi u tišinu ,buka Motora probija u naš san . Ovdje moram naše stajalište ka životu dokazati , jer ona vrijedi ako njezina sna ga je za cijeli dan . Biti će dobro , ako ti uvijek ostaneš na putu ka samome sebi , uvijek u nemiru , uvijek najveće potraživanje ka samome sebi a ne drugih postavljaš .

Preko Dana trebaš živjeti i obavezama svakog pojedinog dana , koji postavlja nešto novo tebi . Wilhelm Raabe je u svojoj knjizi sa smislom nešto objavio : Pogled na Zvijezde ,daje pažnju na Ulice ! - Ja mislim , u tome leži sve objašnjeno , što jedan život od davde može da napravi svijetlim . Zbog toga želim ja tebi kao pratnja na tvoje putove se dati , kao jedan jasan kurs ,

kurs koji ne možeš skrenuti ,ako si odan samome sebi .

U tišini leži jedna ogromna snaga , u kojoj mi sami na sebe možemo prebaciti , da bi se opozvali na našu svakodnevicu , u kojoj mi moramo postojati danas i sutra .

Ja te pozdravljam sa srcem
Tvoj Otac

Božja Samoća

Ja stoji u svojoj visini
Mali Čovjek
U Božjoj Samoći
Svijet šuti
I ogromnu
prebacuje preko
Nebo svoju Kupolu
Iz duboke Noći .
Moje disanje stoji
Skoro tiho ,
Unutrašnjost
šutnje ovdje
je za osjetiti
Dolje u dolini
uzimam mir
i osamljenost
sa sobom u svoju kuću

O snazi Glazbe i pjevanja

Za mojeg najstarijeg

Tvoja ljubav ka Muziki nije tebi postavljena u kolijevku . Ona je u tebi polako u tebi rasla i nešto malo od nas je njegovana .To je počelo sa pjevanjem . Mi se sjećamo na primjere iz uskog kruga rodbine , gdje su mladi Ljudi od Kompleksa „ ja ne znam pjevati'' kroz strpljenje i puno ljubavi morali biti oslobođeni ,upravo pri prvom samostalnom probanju . Tko nije od malena o svojem muzičkom uhu školovao , puno je propuštao , što mu je kasnije davalo mogućnost za razumijevanje dobre Muzike . Zbog toga smo se mi upravo radovali u tebi je rasla sigurnost u Slušanju i Pjevanju i kasnije preko tvoje osobne radosti na Muziciranju i tvoji uspjesi tako srčano sa radovali .

Ti si dobio jedno lijepo Čelo i smio si kod jedne od tebe zapažene i poštovane Učiteljice učiti Pri muziciranju mogao si sve okolo sebe zaboraviti , a to činiš još i danas , zbog toga ovo pišem . Da , muzika posjeduje moć , moraš joj služiti .To radiš još i uvijek na tvoj način .

Meni je iz financijski razloga uskraćeno da naučim jedan instrument .

Radost spram muzici je u meni godinama mladosti ostala vani .
Koliko jako je Muzika zbližavala ljude jedne drugima i
zajedničkom radu , ali i u osluškivanju , to smo mi osjetili u našoj
Familiji . Ja priznajem rado : za nas Roditelje je značilo
zajedničko Muzicira nje naše Djece uvijek jednu novu doživljenu
radost .

Okreni ti ,moj voljeni ,tvoje Srce i dalje svemu lijepome
kao i do sada Ostavi svoj smisao za to .Pjesnička riječ posjeduje
jednu svijetlostnu moć , koja želi naše tamne Sate osvjeteliti
.Već dugo preminuli Njemački Pjesnik Wilhelm Pleyer ,njegova
knjiga sjećanja „ Dolina Djetinjstva " koju smo ti jednom
poklonili , govori u malim krugovima o tome , kako on - tada sam u
vrtlogu događaja pri užasnom progonu svoje Braće i Sestara iz
svojega rodnog kraja - u svojoj ćeliji uplakan uvijek dalje biva
potisnut , sa njima iz svojega sjećanja da priča .Tihi tonovi ,u
tami ćelije i tužnoga Srca jednako je to zvučalo , Istočni Prus
Ernst Wiechert nazvao je jednu posebnu pjesmu odanu pratilju
svojega života i spominjao kao jedan primjer kao večernja
pjesma izaslanika Boten Matthias Claudius .

Ti znaš , da smo mi već u vašem ranom djetinjstvu za to

pobrinuli , tebi i tvojoj Braći i Sestrama prilaz ka pjesmama bio je otvoren ,kao prvo u ogrtaču narodni pjesama , kasnije i zahtjevnije ,duboko misaone pjesme ,ali isto i proza , uvijek istinske izjave kao kriterijum . Riječ Pjesnika pomagala je nama ka gradnji ili potresenosti , radilo je moći u nama slobodne , koje su nam pomagale , naše sopstvene živote ,u iskrenosti i plodnosti za vječno graditi .

Svuda susrećeš ti ,u Pjevanju ,u Glazbi ,u Slikanju ili u građevinskom kunstu djelu od Ljudi , u kojem Božji dah je postao živ im . Uzmi udio na tome,što Svijet i duh na nikada iskorištenim Blagom za tebe drži spremnim .

Čudo od Života

Jedno čudo ostaje Život
Jedno čudo čisto i jednostavno
Ti mu trebaš smisao dati
Jer više nema potrebe

To čine udaljenosti
Čitavome Životu :
što daje danas tebi ,
Domovina i Kuća .

Vratilo i rastezanje

Posmatranje jednoga Oca

Tako dugo dok mi Ljudi tjelesno rastemo ,nalazimo se u razvoju . Mi nazivamo tu stepenicu našega Života Djetinjstvo i mislimo pri tome jedan dio Vremena ,dok Čovjek još nije sasvim Dijete i još nije potpuno izrastao , vrijeme Vrenja , ta perioda je osobna , tako važna može da bude . Naša najmlađa Sestra stoji na mjestu toga prelaza .To mi osjećamo već dugo .To vrijeme je drugačije nego prva faza pred puberteta i drugoga tjelesnoga čišćenja , koja danas u našoj širini prije nego prije upada i sa kojom smisaona transformacija odrastanja ne može da bude praćena . Zbog toga ta odrasla Žena voljna Djevojka još je uvijek tamo , gdje njezine Uši i radoznale Oči je već više spoznala ,nego njezine Duša čini dobro .Tu isto ostaju Dječje Oči , gdje jedan tjelesni doživljaj kao željezna oluja preko jednog Proljetnog Kreveta.

Naša Kćerka se ogledava prema Slobodi ,iznad svega spram onoj , u kojoj Roditelji ne mogu više uređivati ili regulirati u njezinome Životu .Taj zov je ponekad premoćan u njoj , da jednostavno mora si dati vjetra

Riječi su ispadale tada sa brutalnošću iz nje , koprcala se je divlje okolo sebe ,bez da je pazila dali nekome drugome Čovjeku čini bol . Svijet odrasli joj je izgledao ponekad stranim , da , čak i nekako neprijateljski Svijet ,protiv kojega se mora braniti , da bi pronašla samu sebe .

Od kako Ljudi žive ,Generacijama se sudaraju .Roditelji si daju truda , svoju žetvu dalje da prosljeđuju i zbog toga gore ,da njihova Djeca svoje Snove ostvare . Ali ona su se preselila ,u potpunosti ,ne da Roditelje nadražuju ili njihove živote da nastave . To mi lagano zaboravljamo .Mi ne posjedujemo u svakodnevicu često Snagu , da iz našeg jasne spoznaje povučemo potrebne korake .

U našoj Familiji volimo reći ,što i uvijek u našim krugovima upravo radimo ,naše odrasle najmlađe se suprotstavljaju u potpunosti ,uvijek je drugoga mišljenja nego njezini Roditelji . Ona voli da se svađa i ne propušta niti jednu šansu ,svoje protivno mišljenje da predstavi . Ako netko uzme sebi zadatak od nje , onda je ona sretna . Postoji toliko puno problema ,koji čekaju da se od njezine strane riješe . Što to znači ,da se tisućama godina opet i ponovo nailazi na Ljude i sa njima se je potpuna revnost . Stravstveno

i ponekada isto biter uokolo su udarali ? Svaka Generacija si je morala nove ne razmirice sačuvati . Nitko ne bi smio od strane Roditelja ponuđene Recepte preuzeti , jer jedno rješenje ne ispliva za sve .

Došlo je vrijeme , u kojemu naša Kćerka temelje svojega Života isprobava , dali se Stop dovoljno za njezine putove nudi . Možda se ponekada uplaši ponekada o razlozima ,koji se pred nju stavljaju . Mi smo se potrudili ,straho poštovanje od vječnog polako u njoj postanu veliki i u svim poteškoćama i žalostima naših dana da pogled usmjeri u iznad vremensko i vjeru da ništa ne gubi , jer mi Ljudi imamo dogovor u životu za ispuniti .To je dobro , da naša najmlađa sa budnim Očima drži pogled , to je i potrebno , da povremeno već danas i uvijek kasnije i uvijek izponova trči ispod nevidljiva zida , iza kojega mirno samo poštovanje , nego goruća nedoumica , da nedoumica čeka na nju .Tko se tako vrti i rasteže , kao naša kćerka sada sa tim sestrama isto tako plodne faze njezina tijela i duhovnog odrastanja ,taj treba razloge , da bi pronašao putove u slobodu .Da ja jednome mogu otvoreno lagati pred njome , to je moja želja kao Oca . Jednome će doći vrijeme , u kojemu će Kćerka i Otac ravnopravno susresti i bez srama

od toga poklanjati ,što su iskusili na sebi i skupili , i možda ponovo za obadvoje će valjati .

Istinske tvoje Mjere

I ponovo je prošla jedna Godina
Gledaj tiho za njime ! Reci , kako je bilo !
Potpuno ga želim opet vidjeti , Nevolja i poplava ?
Dali je bila Pjesma

Dali je nešto od njega prešlo na tebe ?
Jedan tamni ton , jedna svjetla sjena ?
Dali si bio jedan Bunar njegovom Izvoru ?
Prolazi li brzo ?

Jedna Godina ,Jedna Godina !Što se nalazi unutra
Jedno životno očekivanje i Početak .
Što proizlazi od toga , da se zakrčuje ?
Reci !

Da ,odvagni dobro i biti će tvoja mjera !
Neki , zaborave svoju mjeru .
Jedna nova Godina dolazi
Ti uzmi ju !

Onda dali ste odrasli moji ljubljani

To je moja navika ,Misli koje ne želim u jednome Razgovoru izreći , jer moraju Oči u Oči biti vođene s vremena na vrijeme zabilježavam na jedan način kao Monolog .

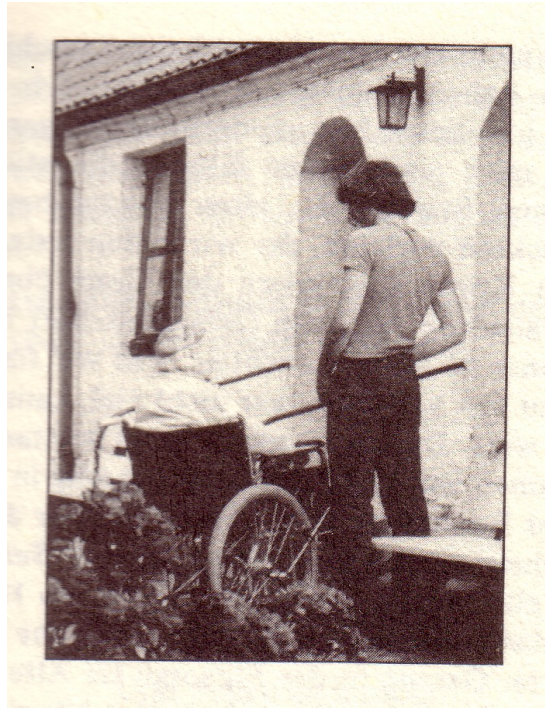
Vi , naše troje Dijece , rastete sve više u svoje krugove .Mi smo sretni zbog toga i ponekada puni bola , da mi sve rjeđe možemo utjecati na vaše putove . Ali to je jedan životni zakon , da odrastajući od roditelja rastaju , koji idu preraslim putevima , da bi pronašli nove putove svojega Života .

Ti , moj Sineti si u našoj Familiji zauzeo jedan posebni stav . Tu dolazi jednostavno ,da si ti pokraj tvoji dvije najstariji Sestara jedini najmlađi . One su te mogle nadopunjavati ,međusobno se igrati , raditi ,Tajne skrivati sve spajajući i formularne moći , koje bi ti na drugome mjestu morao tražiti . Zbog toga si ti imao nešto teže djetinjstvo . Puno Godina si me ti gledao kao jednoga zamjenskoga Brata , i bio si mi diht prislan , igrao si sa mnome Nogomet i diskutirao . Ali na kraju si morao tražiti druge puteve i našao si ih.

Sada ,kada ste svi odrasli , starosna dob je obrisana . Vaše Sestre su jedan Dan začuđeno utvrdile , kakve dobre Razgovore sa svoj om Braćom mogu voditi .

Znate li Vi još ,kakva strpljiva ,puna ideja ,Pomoćnica i Savjetodavac Vaša Mama preko svih ovih Godina i Danas još ? Ja sam sretan zbog toga - i nadam se da niste zaboravili . Sada ste odrasli , moji voljeni ! Vaši krugovi čekaju stalno na Vas , naši su sa Vremen om nešto uži ,iako si mi želimo dati truda , da se to ne dešava brzo . Mi želimo iz naše samoće najbolje napraviti , da ste vi na kraju Vrata na našoj kući iza sebe zatvorili i samo kao povremeni posjetioци kod nas vraćate .

Isto u našem malome i skromnome Svijetu želite se sa Vašom Djecom dobro osjećati .To je moja i Mamina zajednička želja .

Uposlena Ljubav

Mi smo uvijek više o radnoj nego propovijedanoj sljedećoj ljubavi držali .Upravo ovdje samo sa riječima nije učinjeno ništa .Tko iz čistoće stvarnom vjerskom uvjerenju živi i djeluje , tko je jedno sa Bogom u svom srcu ,taj će u pravo vrijeme znati točno da učini . U njegovome djelovanju , ne u njegovim riječima prepoznati će se pobožnost .

Uposlena sljedeća ljubav ne treba ništa osim vanjske rame .

Što se ne događa iz Srca van ,ne zaslužuje visoko Ime Ljubav .
Ja se sjećam ,zbog toga to i pišem , rado na to , koliko jako mene
i moju Djecu tišina i povučенost dokazuje stara Mama posrami i
usrećena istovremeno , mi smo prvih Godina nakon Rata zajedno
žal ili zbog dugotrajnog ruskog Zarobljeništva njezina jedina
Sina i išli tražiti blažu kaznu . Što smo mi mogli da učinimo za
njezina Sina nije bilo puno , samo buđenje . Koje je bilo
razumljivo i primljeno , da , da je potrebno u riječima sa
najdubljim razumijevanjem znala su u ono vrijeme neznanja čak i
moja Djeca . Već dugo se odmara Mama ispod siromašnog brijega
, gdje su smrtnici sahranjivali . Upravo briga za Stare i
usamljene , koji sebi sami nisu više mogli pomoći , oni su opet i
opet isponova doživljavali , kakva milost leži tu .

Meni je izgledala kao jedna velika zadaća za sve Roditelje
tu ležati , njihovu djecu u Duhu istinske pomoći odgojiti . Kakav
duboki doživljaj za jedno osjetljivo dijete iz jednoga susreta sa
jednim čovjekom u nevolji , takvome pomoći , odrasti . Jedan
koje mu se poklanja biti će tada usrećen u jednom darovanju
,ako on osjeti bez riječi , Ljubav kako struji . Upravo Djeca se
razumiju na to na poseban način .

Nitko , i to žele svi sami doživjeti ,smije jedan osjećaj srama kod primaonog .Tiho Hvala , koje se kroz jedno rukovanje želi prikazati .

Isto Zahvaljivati moći je jedan Kunst Srca koji Čovjek mora trenirati , uvijek isponova trenirati .

Uzrečica

Smij se nevremenu
On je tvoj suputnik
Prevrati se smjelo
i ne savijaj se .
Budi svima slabima
tihi zaštitnik
I njihove slabosti
ne rugaj se
Imaj nebo
u tvojim Očima ,
u tvojemu Srcu
Istinska tvoja zemlja .
Ostat će Zemlja
koja te je rodila
uvijek pripadaš ,
voljen i dobar .

Ne zaboravite Mamu

To leži u biću Mame obrazloženo , da ona svoj rad razumno u miru radi .Toliko dugo dok Mama je dobra sredina naše Kuće ,skoro i ne osjećamo njezino djelo . Ona nas moli kao svakodnevni Kruh , koji mi tako često bez misli jedemo .

To je jedan lijepi običaj , u najmanju ruku jedan puta godišnje pokazati posebne misli da bi joj pokazali , koliko mi svi za nje zinu ljubav i brige smo zahvalni . Ali dali je to stvarno dovoljno ?

Život juri kroz to . Jedna bijela riječ od njega da je rečena , bilo bi divno , kada bi Briga i Rad tu se našla u pravom mjerilu . Da iznenada je Mama ostarjela . Čovjek nije prije u mjerilu svojega rada niti primijetio . I onda je postalo jasno ,da snaga jedne Mame jedan puta ide kraju . Ona se je ogledavala na jedno mirno životno veće . Sigurno postoji samo malo Djece , koja od svega Srca nije sa općila .

Ali koliko ih je stvarno ,koji se stvarno za to brinu , Ljubav i Brige Mame sa svoje strane uzvraćati Ljubav i Brige ? Lijepe riječi same nisu dovoljne !- Djeca moraju da shvate da , moraju sa istim samo razumljivo je moraju Brigu voditi o Mami , koja je sve Godine za njih vodila .To nije , za reći je ,uvijek jednostavno . Tu su Tisuće problema i nisu uvijek samo tisuću .To ne mora da bude upravo kao kod stare pralje od prije puno vremena , koju ja , kada sam osjetio ,koliko je ljuta na posao , pitao : „Da ,zar nema te djece ? " „Da imama troje " , smijala se je . „I oni trpe da njihova stara Mama još uvijek ovako radi ?" „ Oni imaju sasvim dovoljno drugi briga !"

Ja sam izučavao i pronašao ,da su odrasla Djeca mogla da brinu za životno veće svoje Mame . Oni su govorili o mirovini za

nju i ponudili su jednu smiješnu sumu od sebe . Pri tome je bila pozvana kao Svjedok , da Djeca nisu mogla pri najboljoj volji više Novca skupiti . Ali ta starica je radije nastavila prati rublje od strani Ljudi , da bi dobila taj isprošeni Novac . Djeca nisu sigurno jednostavnu Istinu poznavala , da zahvalana Srca uzima Novac ,koji je rado i dobrovoljno davan .

Nemojte otežavati Mami ,kada ostari !Mislite na to da će vama vaša Djeca uzvratiti ,što vi danas radite vašoj Mami .Vi ste živući dokaz za nju .Brinite za to da Mama ne trpi u svojem noćnom životu ,da ne čuje svađu Djece , tko joj veliko Hvala dugu je .Nešto malo radne Ljubavi nije puno . Ali pustite kasno Sunce da sjaji preko Mame , Sunce Ljubavi i Sreće . Zahvalu za vašu Mamu , nije dovoljna vaša Ljubav nikada i sasvim . Ali zadovoljiti vas neće ništa više .

Ti znaš već , Mama

Da se ti mučiš za nas
Na svaki Dan već rano
Mi uzimamo u obzir
Skoro ne ostaje vremena
Zato da ti se kaže Hvala
Tako teško želi ta riječ sa naših Usana .
Ali ti osjećaš ponekada
Sigurno
U jednome trenutku
Možda
U jednom milovanju
U prolazu
Što mi sa riječima
Ti očigledno ne možemo .
Ti već znaš ,Mama,
Što si ti za nas !
I Ljubav ne treba
Gestu
Ona je jednostavno tu .
Tako samo razumna
Kao Disanje .

Pisma

„ Da ja imam još nešto da vam napišem '' mislio je jedan puta jedan naš prijatelj , to mora da je dosadno nakon jednog određenog vremena . Kada ja idem na godišnji odmor , pišem najviše jednu razglednicu .'' To mi ne činimo . Mi ostajemo sa našim pripadajućim u razgovoru ,navodimo naše događaje ,upoznajemo se sa ljudima ,koje susrećemo , pokušavamo ,nešto o divnoj prirodi ,koja je divna ,ostavlja na frapantno , ili koje jednostavno mirno i pustimo da djeluje , u našim pismima navodimo , sa tim oni koji su ostajali kod Kuće su i dijelili sa nama .To je bila velika radost od Bake ,koja je od otputjućih nećaka i Djece dobivala pozdrave , kasnije i od odrasle Kćerke i njezina Sina koji su stanovali daleko od nas . Baka se je jednostavno radovala , možda ponekad zbog ljubomore roditelja , šta ona , „Stara '' što još ima da iz dalekoga svijeta da priča .

Mi smo čitali Poštu pri doručku na terasi jedne mirne kuće u Brdima ili na Moru ,u jednom ugodnome vrtu ugostiteljskog objekta ili na klupi na rubu Šume . Što smo mi jedni drugima pisali

,moj Bože , to nisu bile stvari koje pokreću svijet . Moja Žena je saznala od susjede ,kako se cvijeće u loncima razvija , kako je kiša razorila vrt dali je Krtica ponovo na svojem poslu i tisuće drugi stvari za vrijeme naše selidbe . Jer je Mama još živjela u našoj Kući javljala je o , nešto o debelim Jagodama ili o životu su sjeda . Naša djeca su živjela u jednom drugom svijetu .Oni su nam pisali što ih pokreće , i prešućivali su ,što bi nas moglo pobuniti bez potrebe Tako smo se i mi za vrijeme naši Roditelja držali .

Tako su putovala Pisma tamo i vamo . Naši prijatelji su se smijali zbog naših ,, putujućih Pisama'' ali su se navikli . Mi nismo voljeli iz daleka da se javljamo Telefonom i vodimo duge razgovore , nego da ostanemo povezani pomoću Pisama Ona su važna za nas ,jer pripremaju sreću i naše živote rade bogatijim .

Govor i Šutnja

Testiramo li se mi ,prije nego nešto kažemo ,što ulazi u Živote drugi Ljudi ,što postizemo .Šutimo li mi radije nekada ,kada naš govor nikome ne pomaže ,poneke samo možda povrjeđujemo .To nije kukavičluk , jednoga Čovjeka ,koji nije spreman na sukob ili nije još dorastao , pomilovati . Nije potrebna posebna volja za to , što jednome dođe na um , brzo iz sebe da ispali .

Jedan primjer iz svakodnevnice može to urazumiti . Ja sam susreo jednoga Čovjeka ,koji je dugo bolestan ,u nedoumici zvonio je na svoje ozdravljenje , ali nije mogao da dođe do snage . On izgleda još jadno .To sam primijetio brzo .Govorim li ja trijezno i otvoreno , „Čovječe izgledaš tako čegrtljivo !" rekao sam i sa time sam izrekao stvarno mišljenje .Postupio sam istinski , Ali mora li to tako da bude , sa time ja potkupljujem samoga sebe ? Sigurno jedan Čovjek pun takta dolazi do jednog drugog rješenja i svejedno ostaje istinit . Možda je mogao da kaže : „Kako je lije po ,stari prijatelju , da si opet na Nogama !Ti ćeš uspjeti ." - Iz takvi riječi osjećao bi Prijatelj dio na svom ozdravljenju

i moju spremnost , njemu pomoći kroz jedan komadić pouzdanja . Mi se ne bi lagali pri tome . Mi dajemo našoj istinskoj ljubavi jednaku formu , koja usmjerena , ne povređuje .

Istina nije nikakva vrijednost , nego je smještena u naše živote , jedna funkcija našeg postojanja samo u zajednici sa dobrim i zlim .

Dali su Doktori prema Pacijentima sa apsolutnom istinom obvezatni ,bez obzira što bi mogli da učine sa time ? Ta Diskusija o tome više strana pitanju je strastveno vođena . Ja mislim , upravo ovdje forma igra formu jedne odlučujuće Role ,sa kojom Doktor svojim Pacijentima često bolne obznane o ozdravljenju objašnjava . Ali koje Konzekvence jedan kandidat na smrt iz užasne istine , biti će otvoreno i od strane Doktora ? Možda pripada onima kojima će kuća biti pokradena . Onda treba još od strane Doktora rečeno , da njegov Život ima još samo malo da traje . Što Doktor ima za reći još onome , kojemu istina u Oči ne dolazi , njihovu životnu volju i sa time svaku šansu izgubiti , koja možda kojim čudom , nazovimo to mirno tako , još može da da ?

Doktor kroz to ne može da se shvati istinski ,jer sve priča uvijeno . Jedno drugo pitanje je , dali je jednome Medicinaru dozvoljeno ,svjesno ne govoriti istinu , ako on kroz to misli , jednome bolesniku da može pomoći . Bez dvoumice jedna svjesna odluka .

Ja vjerujem ,da u ljudskoj Ljubavi uvijek isponova situacije , gdje je šutnja bolja o d riječi . Mi bi trebali trenirati , u Kunstu Govora i Šutnje.

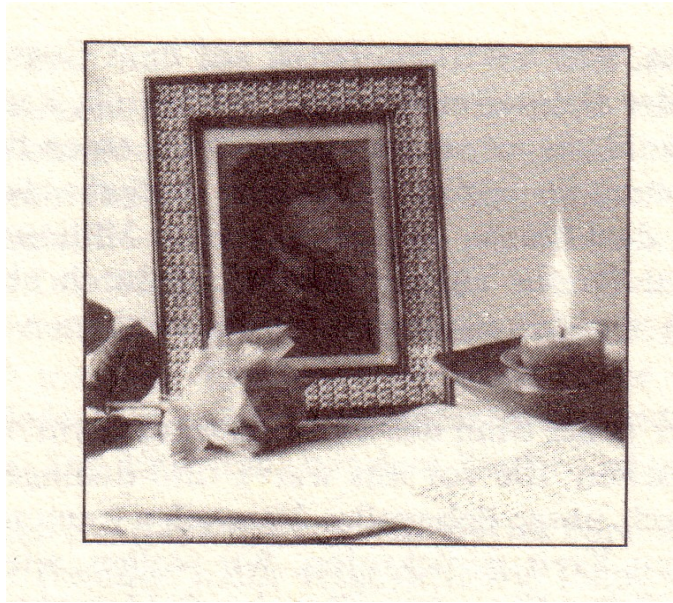
Kada mi jedno ili drugo upotrebljavamo , treba da bude odluka Srca .

Ipak - isplati se živjeti

Ostavi Zvijezde na Nebu
Tiho da idu svojim putem .
Mi moramo na Zemlji
Našu borbu voditi.

Mi će mo ovdje naći stvari
postavio ih je život tu :
Ljutit i gorak ,onda opet
svijetao i pre lijep

Ništa nije potpuno ,drži
Svemu Smrt .
Ipak - isplati se živjeti
To počima u tebi

O smislu službe za mrtve
Za moju Djecu

U Sobi vaše Bake visi Slika vašega paloga Ujaka .To je ozbiljno , da on tako gleda u vas . Zar nije ponekada tako , kao da istraživačke Oči vas zovu ,da vodite razgovore ? Mi smo često o tome pa lome naj mlađem Bratu vašega Oca pričali , koji je samo nešto malo stariji bio nego vi , kada ga je Rat stavio pod svoje nemilosrdne zakone . Mi mu nismo mogli niti Cvijeće donjesti ,jer preko Država gdje je on pao , veo je strani Vjetar Rusije .Mi nismo znali ,dali je grob , koji su mu drugovi iskopali , još postoji .Tražeće misli vaše Bake još su uvijek sa njime .

Kamen , koji smo mi mrtvacu na groblju ovdje u Domovini namjestili ,je samo mali nadomjestak . Ne dozvolite ,da on ostane bez cvijeća . Vidite to kao jednu zadaću , nešto o Hvala ,jer i vi dugujete za Milione ušutkani , kroz to osjetite ,da vi na misao vašeg paloga Ujaka njegovate .

Smisao službe za mrtve leži u tome , da mi Ljudi ,koji su bili prije nas i otišli su tamo , kroz našu ljubavu uvijek isponova se vraćaju u naše krugove . Mi želimo kako je pisac Walter Flex ,koji je sam umro smrću vojnika , jedan puta se je tako lijepo izrazio , ne želimo raditi Aveti od naše smrti , nego im da ti pravo da budu sa nama u stanu ,da mi jedno srce damo , o njima da pričamo i sa njima se smijemo .

Ako kod vas pri posjeti Groblju bez riječna tišina uhvati i nedokučivo , Misterijem od Života i Smrti obuhvati ,iznenada kao znanje ,onda će te znati što je spokoj . Mi ne možemo ništa ne imati , ako mi kao Ljudi želimo živjeti . Jer kao što je jedan mrtav i dolazi ka živućima , sa time se pokazuje njegovo pravo Biće .

Nemojte trpjeti nikada , u vašoj sadašnjosti žrtvu Vojnika , koji je Život čista Srca dao , jer je mislio da time služi Očevini , to umanjivati . Vi znate , da mi svi iz doživljaja Rata sami sebe

mrzimo . Takav događaj se ne smije ponoviti ! -Trebali bi svi svoju snagu u to uložiti . Čast žrtvovanih traži , da mi ne diramo u žrtvovane i isponova ih radimo oprezno .To nije stvar Pobjede ili Poraza , nego izraz Srca .To nije djeljivo .

Tko Bol svoje Mame poštuje , ne smije da zaboravi na druge .Ljubav od Mame ide u više jezika . Ali živi uvijek na istom korjenu .

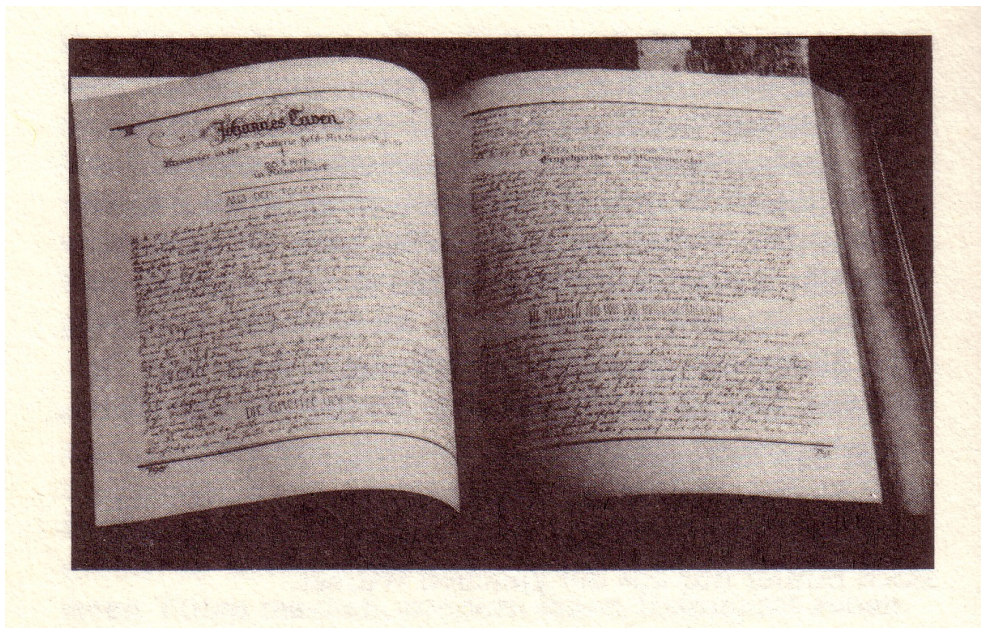
Putevi svakodnevne molitve

Putniče ,kopču tamna govora
Traži svoje Uho i šaputavo Srce .
Od Brda idi u pravcu Doline ,
Od Dolina idi ka Brdima .

Putniče ,Zvone stare Pjesme ,
Nikada čuo ,dosežu li ovdje do tvoji ušiju .
Nagni se slušajući bez čujno
Jer tebe zove samo mrtva tišina .

Putniče ,tvoje Srce obuhvaća jedna spoznaja :
Sve živuće traži prijevremenu Smrt .
Znaj za puteve svakodnevne molitve
Sve mrtvo pozdravlja u tebi Život .

Knjiga časti od Mölln

Sa povijesnim Romanima i finom Lirikom postao je poznat Njemački Pjesnik Ernst Behrends (1891 - 1982) radio je u svoje vrije me kao Möllner Školarac u narudžbi Gradonačelnika jednu knjigu časti za Prvi svjetski rat i pale Sinove svoga Grada . U 214 pojedinačni slučajeva imao je sve ukupno 1 300 stranica sa imenima i sudbinama Ljudi koji su pali u polju .

Šta ta knjiga Časti iz osjećaja drugi Kronika ,koja sigurno

želi biti ušćuvana ,izdiže ,je način predstavljanja . Ernst Behrens , kroz ranjavanje u Glavu u Kolovozu 1941 teško ranjen i godina ma kroz doživljeno od strane Rata opterećen , pisao je stranicu po stranicu po načinu srednjeg vijeka od Möllna u Krasopisu ,Početna slova slikarskim umijećem .

Knjiga časti palih je postala na svoj način nešto ... Potresa posmatrača kroz izvještaje , koji su od strane Ernst Behrends i njegovi ondašnji prijatelja zajedno okupili ,o smrti 214 Sinova ovoga Grada ,njihov spomen i Zahvalnost za misao i rad da se ne zaboravi ,što su oni dali : palima za čast , ali za prokletstvo Rata , koji uvijek isponova bezimenu nesreću Ljudstvu donosi .

Idite u Mölln i pogledajte tu Knjigu , koja ima takva svjedočanstva . Nalazi se u vlasništvu toga Grada u lijepom Launen burger Landu .

Razgovori sa Bogom

U mojim mlađim Godinama bila mi je velika radost , pričati sa jednim starim prijateljem o životu , poklanjao mi je svoje vrijeme . On se zove Bernd Janssen i živio je u jednoj maloj Kući na nasipu .Tamo je u dokolici , o Bogu i Ljudima razmišljao i ponekada odgovarao na moja pitanja .

Pred za mene bitnim mladim životom ,pitanje izbora zanimanja ,tražio sam Jasnoću za moj put od starog čovjeka .
Naši razgovori

trajali su Satima i obuhvaćali su sve , o čemu se jedno Srce od Čovjeka brine i muči .Postavio sam mu pitanje : „Vjeruješ li ti u Boga ?”

Bernd se je smijao i odgovorio jednostavno : „ Kako bi inače volio Život ? ” Ja sam bušio : „ Zbog čega ti ne moliš ? Misliš ti da mi moderni Ljudi nemamo više potrebe za time ? ” Jedan ispitivački pogled me je okrznuo , jedna svjetla sjena se nadvila nad Lice mojega prijatelja , kada je on odgovorio : „ Moderni Ljudi ? Ja ih ne poznajem . Ja ne vjerujem niti da postoje . Ali dobre i zle Ljude ,njih sam doživio ,Ljude ,koji bivaju stari ali ne skrivaju svoja dječja Srca ili ih nisu niti izgubili .Oni ostavljaju druge da se o tome smiju ,jer se oni odmaraju u njima samima .- I još me pitaš , dali ja molim ?Da , morali se to pred svima Ljudima činiti ? ” Ja sam želio nešto reći , ali Bernd se nadvio i nastavio mirno , što još je ostalo bilo za reći : „ Jedna Molitva je jedan razgovor sa Bogom . Ako je to ispravno , što ja mislim ,nisu naši prijatelji , kada svjetlo svijetle iznad nas , naša muka , koja nas muči i pritišće ,ni je onda sve , što mi činimo i što jesmo , što mi osjećamo i vjerujemo , jedan razgovor sa Bogom , jedna Molitva ?

Sklopljene Ruke ,su dovoljan izraz za to . ” Ja sam se za

hvalio Berndu sa klimanjem Glavom .Svjetleći pogled bio mi je jasni pokazatelj u njegovu vjeru u Boga nego sve riječi . Bernd Janssen je imao veliki udio u mojemu životu .

Raste jedan Ljudski Život

Raste jedan Ljudski Život
Kao jedno dobro Drvo
Ako ste mu dopustili
Dan i Cvijet i San

Dan je jedna volja
Koji se uzdiže
Cvijet je njegov mir ,
Koji iznad lebdi .

San je njegovo Biče
prelijepa sredina ,
Raste preko ruba Života
Kao jedna sjajna zvijezda

Čežnja i Stvarnost

Ljubav u Čovjeka još uvijek pomiče Brda ,čak i među nama Njemcima ,i ako smo u povijesnoj neizvjesnosti propali u tamu .U Carskom pfalzu ka Goslar biva pohranjeno dovoljno svjedočanstva o ljubavi i Odanosti , sedam Miliona Nijemaca je još godinama nakon Drugog Svjetskog rata zadržano u zarobljeništvu Sinovi Muškarci , Očevi i Braća ,kada ih je Sloboda , Pravednost i Ljudskost za to trebalo . U tisuće i tisuće Knjiga je opisana Ljubav i odanost , u drhtećem pismu Mama , koje govori o molbi ženama ,usprkos zahtjevima Očeva , Braće , Sinova i Prijatelja .Oni su svi dali jedan znak , da isto pobijeđeni Narod svoje pravo na život ima .Idite u Goslar i pročitajte Imena Nijemaca ,koji rođene Sinove i Kćerke našeg Naroda žele da imaju kao uzor .

Možda će te i Vi isto tako razmišljati kao ja nakon što sam napustio Carski pfalz i zvono slobode,koje svaki Dan od Goslar svoje mišljenje u njemačkoj Zemlji zvoni ,da se nikada ne zaboravi da uzduž i poprijeko je Njemačka i ostati će ,ako mi iz cijeloga Srca za to živimo i umiremo . Vodič za strance ,jer piri vjetar

poslije ratovnog doba iz njegova srednje Njemačkoga zavičaja u stari Carski grad , označava time snagu toga Zvona . On je svoju Čežnju prema svojem zavičaju sahranio u sebe ,d a bi tisuć ljetnome kraljevstvu služio , u kamenu isklesanom ,to su istinski znakovi Goslars . Ali ti mnogi mladi i stari Ljudi ,što dolaze iz Carskog pfalza , stoje pred zvonima slobode ,ne znaju o Čežnji vodiča za strance .Samo neki u gomili koji su pročitali slova na tabli ,koja otkrivaju tajnu zvona slobode ,stvarno razumiju ,u sebi pronaći pokret i spremni su ,u Njemačkoj i cjelome svijetu naći svjedočanstvo da i njemački Narod ima pravo na Ujedinjenje , Pravo i Slobodu .

Carski pfalz , Zvono slobode ,mnoštvo Ljudi bez misli , nedo dirnuti sa dvije opomene će uskoro da zaborave Goslar ,ali i oni u manjini do koji je došlo , oni koji razmišljaju , oni koji sa vrućim Srcem i trijeznom Glavom , oni su stvarnost i San u Goslar . Možda da Čežnja ipak jedan Dan triumfira .

O istinski izobraženima

Djeca moraju još danas biti odgojena .Toliko koliko su još za odgoj ,koliko se može pobuditi , strpljivo ,ali , ako je potrebno i strogo u njih uvedeno da bi postalo njihov duhovni posjed .Svi bitni odgajatelji su pomoću svoje slike u povjerenu im djecu i mladež djelovali . Oni nisu nikada trpjeli , da djeca svoje roditelje ili Babu ili Djeda pogrešno shvaćene slike i ponos prihvate . Prirodno držanje Generacija jedno sa drugima radi jasno , da različito godišće su samo stepenice našeg ja predstavljaju ,kojima se mi moramo izjasniti .

Puno , što su naši Roditelji i Baba i Djeda dobili u Školi su oni zaboravili . Ponešto je i ostavilo traga . Priroda je učinila svoje da mi nismo putujući Leksikoni . Mi ne memoriramo svoje znanje za uvijek . Što nije potrebno za svaki Dan to i zaboravimo .Tako ostajemo otvoreni za novo znanje . Mladi ljudi povlače pre rano posljedice , da učenje u Školi ima samo malo smisla .Ali oni se varaju . Ako mi na primjer ,što smo u Školi naučili i pojedinosti ponovo zaboravili ,samo moć rada uvijek isponova učili , onda nije briga Učitelja i Školarca bila uzaludna . Mi će mo tako dobivena znanja

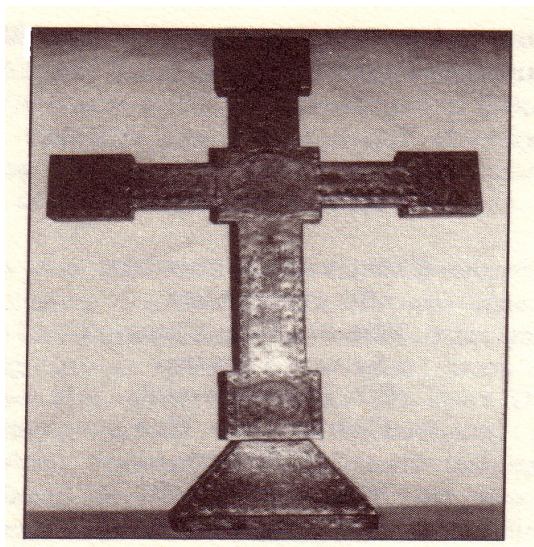
koristiti za druge planove u životu .

Ljudi starije Generacije rado se iščuđavaju mladima ,koji imaju sreću , jednu produbljenu i duhovno usmjerenu Školu ili čak Univerzitetско obrazovanje da poprimaju ,zbog njihova velika znanja . Odrasla gospoda ,koji razmišljaju na primjer savladanom vještinom govora više jezika ,ne bi trebali da zaborave ,da se stariji moraju zadovoljiti sa jednim kraćim obrazovanjem ,jer su njihove familije na to bile primorane .Na njihovu izobrazbu onda nije bilo upitano . Mladi bi dakle trebali da razumiju da njihovi pripadajući nisu imali iste mogućnosti kao oni . I još jedno bi trebalo da znaju : stvarno izobražen Čovjek je tek , onaj koji naučeno kroz svoju sliku Svijeta promiče i pri svom znanju ostaje skroman . On se shvaća kao jedan dio velikoga reda .To čini poniznim , što je jače znanje postaju unutrašnja svojina .Tko pod stvarno izučene pogleda ,osjetiti će ,koliko su zahvalni svojem Učitelju i Roditeljima , koji su njima dali Put duhovno ispunjenog Života .

To nam je dano

To nam je dano
takvima biti ,
Kao narudžba
u nas je dano .
Svaki čovjek
Ide svojim putem
Na Zemlji .
Kako ga on traži
I njegov smisao
Shvaća
Daj je to izvan njega
Vani
U bez vremenom
ili pada
U dubinu
U zlo
Ostani na putu ,
Moji Sine .
Kompas
do cilja
već stoji
Tvoje Srce !

Križ u Carskom domu u Speyer

O Ljubavi i Odnosti ka našem Narodu
Za moju Djecu

Vi ste odrasli unutar jednog Vremena ,u sve dostupne vrijednosti našeg Naroda , koji za nas još samo razumijevajuću vrijednost imate ,u nedoumici ,u pitanje stavljen , da , biti odbačen . Moćni tvorci mišljenja su zadnji godina koristili , vašu Roditeljsku Generaciju ,koja je kroz Pakao Rata bila označena , tako to za vražiti , da

čak i Vi , naša Djeca , vaše izjave o Životu i vremenu sumnjičavo bi moralo biti . Ne koristi ništa ,to da se želi uljepšati .Prirodno vjerovanje ,koje je u našoj Familiji preko puno Godina tako harmonijski postavljeno ,je tim putem postalo složno .

Ja razumijem našu Žalost o ni čemu izgubljenome .Jedva sam shvaćao ,da Narod mora novo da traži Slobodu i Ujedinjenje jer je nama dvojima to oduzeto i razdor u podijeljenoj Očevinije bio uvijek sve dublji .Mi smo trpjeli zbog toga . Vi isto ? Ja nisam baš tako siguran .

Posljedice Rata su bolne i svuda se osjećaju .Ali najviše u markiranju naše Generacije ,jer Pobjednici sami imaju krivnju zbog izbijanja ,užasa i dobivenoga od Drugoga Svjetskoga Rata . Generacija naše Djece je lekciju duhovnog odlično naučila . Ona je govor krivnje od Pobjednika za naš Narod uzela sebi , i ne usuđuje se skoro od toga da ogradi , Pravo za Njemačku zatraživati , ko je može da leži samo , istim mjerilima za Pravo i Nepravdu za sve Narode i sve vrijeme da vrijedi .

Danas će glasovi duhovno neovisnih ,Pravdu zahtjevati Povjesničari i Političari upravo oni pod Pobjednicima probojnima ,

koji Povijesnu umjesto Ratnu propagandu i demonizaciji nekadašnjih neprijatelja .Čitajte njihove Argumente ,usporedite sa prozornim izjavama nekoga kreatora mišljenja ,koji Njemačku za svaku cijenu ,isto za cijenu Povijesne istine ,na stranu neistine .

Mi smo se izjasnili za Ljuba i Odanost za naš Narod ,nismo to izjašnjenje niti za vrijeme naj tamniji Sati nakon poraza naše Zemlje 1945 opozvali .Mi smo pri priznanju za vrijeme Rata počini djela ,pod tom sramotom trpjeli .Ali mi smo od početka od toga se branili ,da našem Narodu bude zapečaćena kolektivna krivnja .Doći će vremena ,kada će Nijemcima biti skinu taj znak jer će doći do spoznaje ,da je to nepravedno .

Neki od nas su nakon Rata postali nesigurni i izjašnjavanju ka našem Narodu ,odbijali su se ,povukli se u strano ,sve iza sebe ostavivši .Ali oni isto neće nikada od svoga Naroda ,u kojemu su rođeni i kojemu pripadaju ,sve dok dišu ,otrgnuti se .Isto i vi moja Djeco ,isto tako će to da ide .Zadržite svojem Narodu Odanost ! -Umjetna Granica ,koja našu Očevinu dere ,ne će vječno

trajati ,ako naša samo izjašnjavajuća želja se ne ugasi .

Sudbina poljskoga Naroda daje nam jedan primjer za to , da mi isto ,ako mi nismo u nedoumici ,jednoga Dana naša nacional na Sloboda doći će isponova .

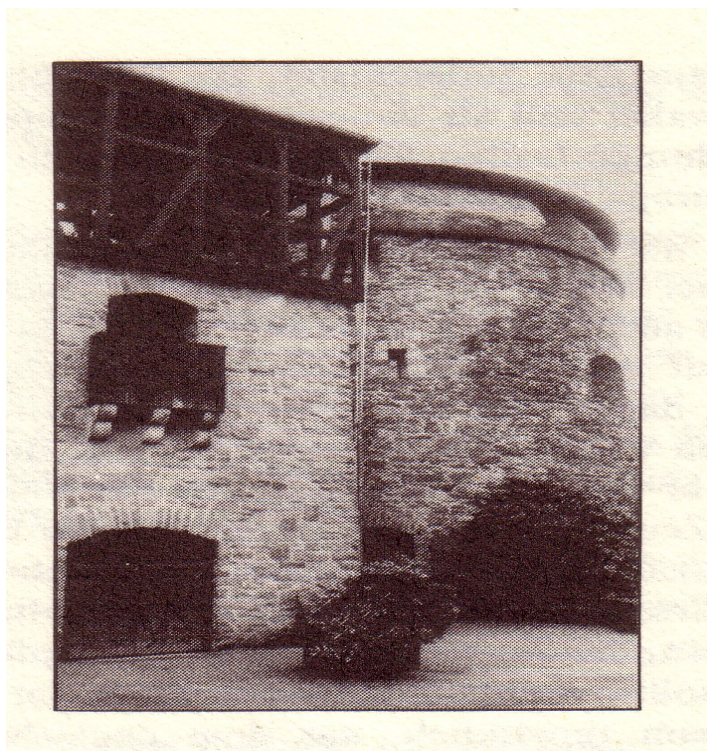
Potražnja na samo izjašnjenje isto za Njemce nije opasni Šovinizmus ,kako se danas govori .Upravo vaša generacija ima pravo na samo izjašnjenje i pravo na Slobodu toliko puno izvan evropski Naroda uvijek pripremaju bučne demonstracije .Želite li vi svom Narodu tu volju prinesti !

Mi se brinemo za to ,da na svoj način u rami federativnog reda našeg djela Savezne Republike Njemačke u kulturni dio zahtjevamo .Ali vrijeme vuče na zajednički dio evropski država .Kulturna autonomija prema vani a zadaća narodne osobnosti prema unutra ,to mi izgleda proturječnim samome sebi .Francuski državnik de Gaulle je pričao o jednoj Evropi očevinama ,u svaki Narod jednu posebnost prinjeti ,da bi sve to iznutra obogatilo svaki Narod .Ovdje mi izgleda jedan put pokazanim ,koji donosi budućnost .

Sačuvajte vi , moja Djeco , kroz vaše izjašnjenje u dobrim ali i lošim Danima vašem Narodu Odanost kao i Milioni Njemaca prije vas i nadam se i poslije još . Pažnja Svijeta , koju smo mi zadobili kroz našu tehniku i gospodarstvo , ne leži u tome kako se vi držite .

O , ti , moja Zemljo !

O , ti , moja Zemljo !
O kojoj pjesnik pjeva :
„O , sveto Srce Naroda , o Očevino !“
Kako je tvoje Ime u Prašinu došlo ,
I poklanjaš li još uvijek svima , koji te vole ,Prostor .
Daješ li utočište , onima koji bježe .
Što moraš trpjeti svo vrijeme .-
Raste li mladost , koja te još voli ?
Hoće li kada se trebaju izjasniti , lagati ,
Mi ne znamo , tvoje ime izgovoriti
Ti živiš u našim pjesmama i našoj mucu

Znak protjeranih

Mi se nalazimo u Dvorcu Burg na gornjoj polovici Wupper zajedno , Žene i Muškarci iz svih slojeva , koji su jednom Velikom Njemačkom Reihu pripadali , koji je samo kratko trajao i u Krvi i Suza ma je potonuo .

Nakon jednoga Koncerta u velikoj Sali Dvorca , koji je završio jednim Carskim kvartetom skupili smo se u Batteri tornju na misaono okupljanje za naše Zemljake ,koji su iz stare njemačke

Istočne provincije ,iz Sudeten zemlje , iz Böhmen ,Mähren ,Slovačke i kao njemačke Narodne skupine iz njihovi stogodišnji naseljenih mjesta u Istoku i Jugoistoku Evrope protjerani bili .

Jedan , koji je znao Povijest Dvorca i njegovo Ljudi ,pričao je o tome , ali i rekao nam je , da mi tvrdo zajedno stojimo dole u Tornju , i na Stepenicama . Da taj sačuvani Toranj ima Zvono od Kraljevskoga berg i Breslau i da je to zbog toga znak svih protjeranih , za još živuće , ubijene i na bijegu ubijene . Mi smo gledali Skulpturu bez povjestnih ,koja je simbolizirala bezimenost žrtve i slušali smo zvonjavu Zvona ,koja je čudno nestvarno iz njemačkoga Istoka dolazila ,ovdje u Zapadu svoj jasan glas puštalo .

Netko je započeo pjesmu ,koju je jedan puta Radni pjesnik Karl Bröger izrekao

„ Ništa nas ne može opljačkati
Ljubav i Vjera
ka našoj Zemlji .
Je za primiti
i dozvoliti
jesmo li mi poslali . ”

Zadnje dvije strofe zvučale su kao jedna slavljenička molitva :

„ Njemačka neće da umre ! ”

Svatko od Žena i Muškaraca pjevali su pjesmu sa nama i znali suda baš u Batterie Tornju , je ondašnji Predsjednik Theodor Heuss kao znak prognanih izabrao , jedno izjašnjenje za Domovinu , Narod i Očevinu .Govor Zvona od Agnes Miegel ,koje je napisala za tu potrebu ,

„ Ti si u Ratu i Užasu
mene divno sačuvao ,
daješ Snagu a umornom Srce
za kasnije Putovanje

Daješ utočište u vjeri ,
u oporom Vjetru sa Mora ,
vodiš test za njemačku Zemlju
mene pomiluj ponovo ovdje .

Daj Krov i Kruh ,daj vjeru ,
koja me neće nikada napustiti
učime svakodnevno novo
ne kao mržnja da mrzim . ”

Istina je Kćerka od Vremena

Na jednoj Seoskoj Crkvi u Alpama primijetio sam na gornjemu djelu jedan u svijetlim Bojama sunčani Sat sa natpisom , koji me je dugo zauzimao . Ja ne znam , dali se tu radi o uzrečici jednoga Čovjeka ili o jednoj Narodnoj uzrečici . Možda se sadržaj toga može naći u svetim Knjigama , u kojima se može pročitati o životnim iskustvima prošloga Vremena .

Što on nama želi reći ? Koju poruku drži pripravnom za nas ? Radise o istini u našim Životima .To znači ,da u naše cijelo postojanje mora doprijeti , sa time smo to primili .jedno sa njime smo , sretni , istinski živimo . Istina znači isto , da krivo nije u nama , razgovorljivo je u nama ,sa drugima i nama samima . Da mi se tako dajemo , kakvi jesmo i ne premještamo , Ljude koji gledaju u naše Srce ne varamo ih , što ne izlazi iz nas živuće .

Ali zašto Istina nije samo istina i istina ? Uzrečica nas uči , da je istina Kćerka od Vremena .Tu idu tri pojma , koji svakome pojedinačno daje jasnu smisao , jedan čudan spoj , radi ih ovisnim jednim od drugoga . Kćerka Vremena . Previše je određen pojam Vrijeme . Ono ostavlja jedinstveno , prošlo i dugoročno misliti .To je izgleda sve . Kćerka Vremena morala bi se onda zvati , njoj određeno , sa njome usko ujedinjena na nju usmjerena i namještena . Ako je Istina Kćerka Vremena , onda nije za vječnost usmjerena . Istina je onda za ljuljanje , kako se predstavke Ljudi sa Vremenom mijenjaju .Što je danas vrijedno i jasno glasno , može sutra

već čvrste Kritike kasnije doseljeni biti podvučeno i odbačeno , da kao zlo ili loše proketo .

Istina je dakle ovisna od pogleda Ljudi ,koji nakon toga umiru. Ali ona je pomična ,jer naš Život je određen o raznim stvarima , koji ne ovise o nama samima .Možda lebdi u tom pismu spoznaja , jer ocjenjivanje dešavanja u jednom vremenu uvijek u zajedništvu sa vanjskim dešavanjima mora da se desi koja mi sa moćima ili nemoći , Slobodi ili potištenošću možemo opisati , i uza sve pripada ,što čini naš Život .

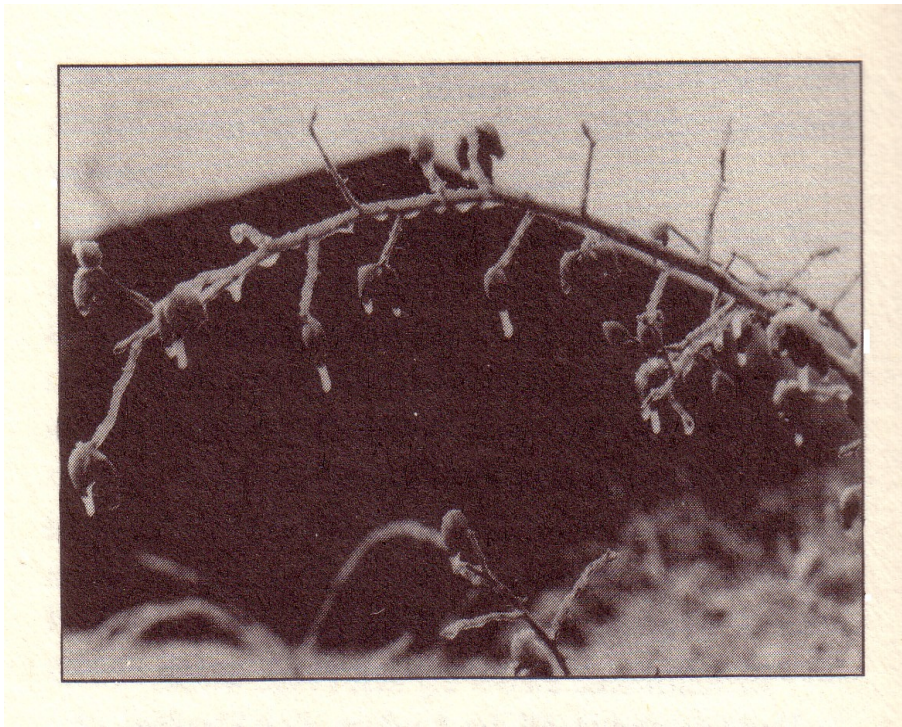
Tako možemo mi odjeljak „Istina je Kćerka od Vremena '' razumjeti i po tome se ravnati , da mi Istinu iz našeg Života čist i ne namješten ,bez posljedica i čina pustiti da sjaji . Onda će je dna skupa Snaga biti pozvana i donesti će bogati Blagoslov .

Poziv

Tko to osjeti ,
Što smo mi osjetili ,
Tome tužba ostaje duboko u Srcu .
On zna i sivilo pretrpjeti
I ne smije u Životu zabrljati .
Kada muka na njegovu stranu korači ,
Premostiti ne znači i pobijediti .

Krik je bio glasan ,
On je vikao na svoje pitanje bio je ranjen .
Mir je stajao na svim ulicama
Niti jedan Mantil nije mu davao da shvati ,
niti jedna Baraka smrzavajućima nije bila sagrađena .
Taj krik mu je potegao stare rane .
Usta su mu sprečavala odgovor .

Bacite se u Zemlju !
Ostavite svoju šutnju !
Tko od Tužbe umre , pr pustit će mjerilo .
Riječi postaju siromašne .Tko kaže ne izrečeno ?
Potisnite muku , da svako osjeti ,
I pokloni Bratu iz pune Ruke !
Tko puno preživi , mora još puno preči
Strah , muka , Krik i isto Mržnja .

Krize u našim Životima *Za mojega Sina*

Brak moji Roditelja se je raspao već nakon par Godina . Mi Sinovi ostali smo kod Mame . Nevolja , koja je došla preko naše familije , pozvala nas je rano na samostalnost , potištenost protiv svakodnevnih problema i muke kroz koje je prolazila Mama . Već kao dječaci smo bili u borbi za Egzistenciju , gdje smo bili jačani i morali smo se braniti . Tako se je doticalo naše biti dijete i okruženo kao zaštitno vozilo naizgled opuštenosti , što bi skrilo našu unutrašnju nesigurnost.

Kovati , što smo mi dječaci kroz tu tešku životnu školu poprimili ,neke karakterne osobine kod nas izoštrile , nego da se je to dešavalo u normalnim uvijetima , a drugo prigušeno . Možda leži u stvarnosti , da mi je u mojem djetinjstvu Otac puno falio , razlog toga , da sam ja davao posebnu brigu za jedan harmonični Život u našoj kući .

Ponekada mora čovjek jedan duži put , moguće jedan prečac , da bi došao sasvim sebi . Mi moramo ispuniti što nam je sudbina postavila . Umnoženo puta mi to znamo . Onda opet dolaze vremena , u kojoj leži dvoumica sa samim sobom .To su krize u našim Životima , plodnost ,povremeno ali plodna vremena na našem putu , u kojima mi Bolesti Tijela ili Duše traže dom na najdubljoj točki a onda opet prema gore ,jer pogled na naš put daje nam pouzdanje .Tko nije o groznici gledanja nedoumici promučkan , dali njegov Život stvarno je postavljen u njemu stanujućim zakonima , tko uvijek ide glatkom stranom bez odupiranja , taj je prevaren u zadnjem smislu riječi u sebi samome . Jer Čovjek ne bi trebao samo po godinama stariti , on treba doživljajno bogatiti se , to znači na kraju ne postati bogat .

Ne žele li plodne Krize u nedoumici biti uštedene , ali isto Snaga Srca uvijek dovoljno jaka ,iz tog proizlazi Cilj tvojega puta ,koji sam sebi zadao ,dnevno po komadić bliže dolaziti .

Za to ti želim dobru hrabrost !

Hrabrost

Ja ti želim Hrabrost
I Hrabrost za čvrstu riječ ,
Tamo gdje jedna svijetla želja
postoji , na svakom mjestu .

Ne gledaj na Odjeću i ovoj ,
istražuj na postojanje biča .
Ponos radi ispunjenje
a Srce ne bolesnima .

Ne vjeruj lijepom govoru
djelo dolazi tiho nakon toga .
I isprobaj svakoga
na čast njegova Srca .

Idoli

Za jednu mladu djevojčicu

Svaki Čovjek treba točku poravnanja , po kojoj će sagraditi svoj Život .Nazovimo ih Idealima , ili već kako želiš .Ti ih isto trebaš .-

Pogledaj malo u okruženje tvojih godišnjaka i razmisli ,po kojim Idealima su oni namjestili svoj Život .Probaj pri tome previranje iznad dna da prodreš . Koliko ćeš često shvatiti ,da na kraju stoji jezgra jedna prazna prostorija u pozadini . Zbog čega je to tako ? To pitanje ćeš uvijek isponova postavljati , kao što sam ja istinski sebi postavio . U puno razgovora sa mladim djevojčicama sam ja probao ,taj fenomen da razjasnim . Pri tome mi je stajalo moje djetinjstvo ponovo pred Očima i moj put u samostalni Život . Ja sam tada tražio na zajedništvo , u kojemu je svako pojedinac gradio svoj Život , kako je Friedrich Nietzsche jedan puta već za tražio . Ja znam koliko je težak taj put bio .

Danas često zauzimaju dnevno veliki mjesto Idola za mlade . Ja se ne želim sa njima svađati . Njihov duhovni rang nije dovoljno visok , da bi oni bili Idoli .

Ponajviše su vanjština mjerilo za njihovu privlačnost za mlade Ljude .Ja mislim da postoje značajnije osobe ,za svijetleče zn akove kao što su Šlager zvijezde ,Filmski glumci ili poznati Spo rtaši .

Biraj svoje Idole toliko visoko koliko je moguće .Ne ,da bi mi jednog Idola dosegнули ,uglavnom ,bitnije mi izgleda ,da mi svu našu snagu na cilj koncentriramo i naš put tako pratimo .

Kompas ,koji mi nosimo u nama ,će ti davati pravi put .Ne ,da je naše biranje sloboda ,smisao slobode ,nego kako je mi kor istimo .Sloboda zbog čega ne ,Sloboda po sebi je vrijedna ,zbog čega bi trebali umrijeti .

Sjaj dnevno velikih prolazi .Tako bez teško ,kako je zad obiveno ,ujedinite se opet .To važi za sve ,što vaš utjecaj što je za mlade :vaša stajališta o Životu ,kako od vas zvuči izrečeni ili otpjevani tekst ,način na koji se oblačite ,kako se dajete .Čarob na Igra tisuću stvari ,koji kite naš Život ,kada mi ovu ili onu Mo du pratimo .Ti si mlada i već zbog toga posebno prihvaćaš mala ili velika zavodjenja ,koji proizlaze od Mode .

Ali prebacivati ne bi si trebala ništa .Ti se moraš zapitati uvijek , dali jedan trenutni Modni pravac tvojem stilu Života odgovara ili ti samo nešto slijediš ,što se upravo propagira .Nemoj ići za ma som ,nego se potrudi da u tom krugu Života učiniš sama .ajaa mislim na primjer rastuću uniformiranost odjeće ,u kojoj se puno mladih danas predstavlja .Oni izjavljuju „nije prilagođena " i do kazuju način ,u kojem ovdje „suraduju " upravo suprotno .

Postoje Ljudi od kojih ide jedan Fluid ,što nas iščuđava .To važi i za njihovu vanjštinu .Mi onda kažemo : „Ona je stvarno jed na Dama !" ili isto :Jedan Gospodin od Glave do Pete !" Englezi im aju jedan pojam „ Gentleman " i „ lady" Prvobitno mislilo se je jednostavno u sebi mirujuća personlikait ,čije unutrašnjost i vanj ština međusobno stoje u su zvuku ,u Harmoniji međusobno pripad aju .

Razumiješ li ti ,zbog čega ja sada ovdje pričam o Idolima ? Ja ti želim Idole ,koji će tvoj Život obogatiti ,unutrašnjost ispuniti i uvijek za višljim ciljevima voditi .Onda ,kada ih izabereš ,rasti ćeš sa njima,sve tvoje dobre snage u tebi sagraditi .

Visoki let

*Uvijek isponova
mora pojedinac*
za svoje povlačenje u carstvo
duha
izboriti .

Let u visinu ,ali zasigurno ne stoji kraj
ne kao poklon .

Uvijek gola nedoumica ,
Dali će spoznaja
Jedan puta biti savladana
pred borajućom ,
otrovnom ljutitom
pitanju ,

Koje se novo podiže
ali vagajući

Samoga sebe da osvoji
Najmanji okrajak
vječno pitanje
isplati li se slom
u nepoznato
visina duhu .
Vječni umor
ostaje

Određenje Čovjeka
isto još
u našim Danima .

Pismo za jednu mladu Ženu

Voljena Uschi !

Najvjerojatnije neće te ova slova dokučiti , jer ja tvoje mjesto stanovanja ne znam ,od kada si napustila naš Grad . Ti znaš da te ja imam rado ,toliko koliko jedan Učitelj svoje učenike rado smije imati ,njihov životni put jedno vrijeme pratiti . Ja kažem prati ti ,Uschi voditi sam želio prvo napisati . Ali ja sam to prepustio tebi ?Leži li to uopće u našoj moći kao Učitelji ? Koliko drugih ,meni nepoznati vođa si imala već onda ? Ja znam da nisu svi valjali . Ali ti si uvijek sa voljom ka tvom putu izjašnjavala i Kritičari iz redova tvoji prijateljica , nisu se stidjele . To ti računam visoko . „ Šatori ,Vjetar -ah , koliko sam rado mlada i koliko volim ovaj Život ! " To si napisala jednom u jednom tekstu ,koji me je pustio da duboko gledam . Ja sam volio tvoju Slobodu , tvoje prijatelje na penjanju ,tvoju Čežnju za dobrim drugovima , da, čak nešto malo lako misleno , što je blicalo iz tvoji sretni očiju .Ja sam se uvijek brinuo za tebe .

Hoćeš li uspjeti ,Uschi , svojim putem ići , nakon toga što više nisi sama ? Ti si Mama ,mlada Mama , to sam saznao slučajno .

Otac tvojega Djeteta uzeo te je za Ženu .Neki kažu : nažalost Oni te žale i osuđuju tvojega Čovjeka sa čvrstim riječima .To je dobro da to ne moraš slušati .

Ponekada čujem o bićima koji iz dubine Srca mogu da vole .Tu ljubav želim tebi . Ako na čovjeku koji te je istrгнуo tako rano iz djetinjstva ima se što promijeniti .Tvoju privrženost će trebati ,inače ništa drugo . Ali meni postoji zabrinutost .Nije dovoljno , samo sa Glavom klimnuti i praviti se da se nije ništa desilo . Dijete je tu i potrebna si mu .Ako tebi uspije ,da preuzmeš vedrinu iz dana ,i vjetar ,onda ću ja da se prestanem ,brinuti za tebe .

Ja te ne molim ništa ,Uschi ,ti mi možeš pomoći da ja ti pomognem na tvom daljnjem putu .Ali ja ti želim svu sreću na Zemlji ,da jednu veliku Ljubav i majčinstvo daš djetetu .

Tvoj
stari Učitelj

O međusobnoj pažnji

Danas se puno priča o bez kontaktnosti među Ljudima u našem vremenu . Pri tome zadobiva se utisak , da bez dvoumice je stvarnost Ljudi međusobno poremećena i još sa pretjerivanjima u predstavkama pojedini slučajeva za publiku Senzacije visoko stilizirana .

Ali korijenje muke leži u stvarnosti , da mi danas tako malo znamo jedno o drugome . Možda si neki pravo ne daju niti truda , ne bi li spoznali o životu drugih bližih . Pri tome postoje tolike mogućnosti , čak i u ovakvom svijetu u kojemu mi živimo.

Kada ja o tome razmišljam ,bude se moji osjećaji iz djetinjstva . Moja Mama je vodila jednu otvorenu Kuću , u kojoj je jedna četa Prijatelja ,Djece stvarno uživala kućno pravo . Mi smo bili jedna Armija ljudi , ali dokazi srdačnosti nije nikada nedostajalo . Moja Mama je lebdila , kako sam ja iz njezini usta nakon puno Godina čuo , pred ,opasnosti njihove Djece ka jedno me stvarnome Prijateljskom krugu od Familije .Taj pokušaj je propao . jer on nije gledao na različitost karaktera . Mi smo bili

kroz godišta i sudbine posla već dosta različiti , ali jedno susreta nje i jednu prijateljsku riječ međusobno imala je naša Mama kroz primjer u širokom krugu prijatelja . Mi smo djelovali nesvjesno i to nam je polazilo za rukom .

Svaki Čovjek nosi svoju dječju sobu ,koju mu je dala roditeljska Kuća kao Visit kartu . Isto u našoj Kući su davane strane Visit karte stranih roditelja . Religiozne ,etničke i političke dvadeseti Godina su tako djelovale u prostoru ,Majčinska briga i odgoj nisu bile uopće na takvo što pripremljeni .Bilo je to iznad svega političke i socijalne navike ,razilaženja koja je svaki pojedinac morao za sebe rješavati .

Bez da smo nešto posebno pristajali ili razmišljali , donosili smo pažnju jedan za drugoga . Mi smo naučili ,međusobno se slušati i o pripadajućem razmisliti i tek onda svoje mišljenje izreći . Arogancija Studenata je ostala isti strana kao prednost samo predstavljajući Praktikanata

Mi smo pazili međusobno u našem bit ovakav ili onakav .Iz raznolikosti rasla je životnost našeg okruženja .

Mene su - ja procjenjujem mene sretnim - iz tih vremena svi udarci sudbine desetcima Godina od Ljudi ostali ,jer ja još danas ista susretanja kao onda mogu da doživim . Naši poslovni putevi , da , materijalni odnosi , u kojima danas živimo nisu ništa promijenili .

Možda se iz tih skromnih primjera jedan nužni potez u općenitosti može povući . Poklonimo li mi našoj Djeci mogućnost susretanja sa Ljudima različiti slojeva , dopuštamo promjenjiva iskustva , sa time mogu pažnju Ljudi učiti , koji odrastaju druga čije nego oni .Sa time dajemo jedan komad životne pomoći .

U odluci stojati

Postoje situacije ,u kojima se ti moraš sasvim jasno izjasniti , gdje bi ti morao Riječi vagati ,ali gdje i moraš ih izvagati .Tko se u jednoj takvoj situaciji samo zamisli i okreće se ka svojoj prednosti , tko svoju istinu , koju je ispitao i za pravu našao ,izda , je jedan važan . Sati takvoga načina od odluka su naši zvjezdani sati našeg Života . Spremi se za trenutke izjašnjavanja . Istiniti nose jednu bezimenu snagu u sebi ,sasvim dovoljno jaku , da jača , još jačom da u sebi se odmara . Jedna takva vremenska točka ne najavljuje se . Ako je on došao , uzima tvoje Srce u obadvije Ruke i čini mogućim , da bi položio .

Nemoj se sporazumijevati nikada kao tihim nastupom ,ne dopusti da ti slome kralješnicu i da svoj ponos moraš sakrivati od Ljudi , koji te žele povući u dubinu . Ako te jedan zbog tvog čvrstog držanja požali i ponudi ti mjesto u tornju pokraj , budi ponosan zbog toga . Ali ako Ljudi nižeg ubjeđenja žele privržiti za svojega , onda si u velikoj opasnosti .

Možemo li mi ostati iskreni i istovremeno biti tolerantni ?
Ja mislim : da !Tolerancija je jedno pitanje unutrašnjeg stava ,

to znamo zato ,jer uvijek postoje različiti putevi ka istini . Mi ne moramo baš jedini pravi naći .Budi dakle spreman ,sebe za Argumente otvorenim , pusti se uvjeriti , ako raspoznaješ ,da tvoja točka stajališta u jednom ili drugom pitanju nova mora biti preispitana , ako si se prevario . Ali ne zaboravi kod svih svojih Toleranci ja , da ta vrlina mora biti uvježbana . Očekivati može od nas samo netko , koji je sam spreman , udjeljivati . Sve drugo bilo bi samo zadaća , za početak možda samo svoje točke stajališta ,a li na kra ju , kao moćne političke sukobe iz povijesti , Slobode ili čak Živo ta .

Mi živimo u jednome Vremenu ogromnog političkog i slojeva pregleda u Njemačkoj i u Svijetu . Mi smo svi odgovorni za to , što se dešava , bilo kroz kroz našu aktivnu predstavku ili kroz naš pasivni sa strane stajati .Tko se ne opredjeli , ima pravo na Kritiku .

Politička volja proteže se na različite ravnine .Ona nije za običnog posmatrača lagana za progledati . Političke Forme u Partijama i Udruženjima su uvijek isponova prevrtljivi . Što se danas za točno smatra može biti sutra pogrešno , da , štetno za čitavo biti . Razvoj želi gledati i realistično osuditi , odlučeno hladno

pogoditi , ali Srce mora sa govoriti . Odluke , koje Epohe predstavljaju koje odnose među Narodima promjenjuju .Prostore nove djele , možda čak razvoje dolazećih stotina Godina pripremaju , neće nikada iz samoga razuma biti pobijeđeni .Osjećaji su rado sumnjivi i trebali bi po nekim političarima iz političkog prostora protjerati . Ali na napetom polju odlika će se Narodi probiti , koji svoje Argumente ne samo iz razuma vode ,nego oni koji stravstveno svoja Srca ubacuju u Vagu ,goruća snaga njihova uvjerenja , nepotkupljivost i sa time ne važuća vladavina preko ne pokoreni Srca . Od Vjere ,koja može pomjerati Brda ,je u Bibliji rečeno . Od njega ide djelo u našem Vremenu i daje još jednu snagu ,koja nije predvidljiva ,uvijek isponova je spreman , jednu pametnu razuma kao i ne vremenskoga vjetra zamesti .

U odluci želi stajati ,njoj bez bojazni uzmaknuti ,to je politički i moralni Maksimum omladine .Gdje se stari prilagođavaju ,svejedno ,za koju cijenu ostaje omladina pozvana ,da se odluči . Snagu za to tvoj dio za to imati , ne pasivno trpjeti i kritizirati , ako takva odluka nije pala , takvu snagu ti želim .

Njemačka

Uvijek mislim
Zemlja mojega Oca ! -
Zemlja moje Djece
možeš biti ti .

U tvojim bolovima
si mi skupa ,
Kada se sjajiš
Naizgled sreća
Je meni bilo
Što ti preživljavaš ,
Gori mi u Srcu
Što ti očekuješ
Zadržava mi pogled .
Njemačko , najvoljenija
Zemljo naše budućnosti ,
Vječno još ćeš ti
preko nas .

Sredina Naroda ,
Postani Mostom
Ispruži svoje Ruke
Bratski ispred !

Jedan školski razred na Demokratskoj liniji

Susret na trouganom kolcu

Od stare staze , koja je u mlade vrijeme dobila novi crno srebrni pokrivač Asfalta , sam se ja uspeo u tihe šume ,tu je bila granica .U Karti koju sam nosio sa sobom , nije još uvedeno ,ali ja sam sve jedno pronašao ,i učinilo me je mirnim , kada sam na kraju naišao na baraku od blokova , netko je to učinio , nešto malo metara od ružne željezne bodljikave žice koja je ljutito kroz Zemlju išla

koja je jednom zajedno pripadala , sada je žica obrasla sa Travom . Isto su željeli i ljudi uzduž i poprijeko , ali su se vidali sve rjeđe jer sa prijeke strane žice postoje zabranjene Zone a sela su izumrla ,koja su bila na smrtnoj straži . Ali ipak postojali su uvijek oni koji su bježali i svoj Život rizikovali , gubitak Slobode ili čak Smrču .

To znanje i ne samo skretnica , od Kiše još vlažno tlo , činilo je moj hod i korake teškim ,napokon sam stajao na liniji , koja je od Neprijatelja našeg Naroda jednom kroz našu Zemlju provučena .

Penjači ,koji su u miru tog brjegovitog šumarka tražili je dno odmorište ,su mi preporučili da idem ka tro uganom kolcu kao isplativo izletišta . Oni nisu nikakve daljnje sveze našli . I onda sam bio na cilju znam ,zbog čega su mi taj put ukazali , bez da razmišljam o razlozima .

Trougaoni kolac je prije puno vremena već - od Stijena stvoren ovdje gore u čvrstom tlu Brda postoji .Godišnja doba mu ni su mogla ništa .

Grb i odnosi za to su skoro još uopće za odgonetnuti . Uvijek isponova sam saznao ,da ja stojim na tri ugla Zemlje . Sveta vremena , da ovdje su gospoda dokumentirala ,gdje se dozvoljava , ne ometa no od jednog njemačkog dijela ka drugome putovati . Ali ovdje su minska polja , prolaze u vrh ugla upravo na tome kolcu te linije , koja razdvaja Njemačku tu je Ljudima zabranjeno , uzduž i po prrijeko preko te crte mog međusobno samo mahati .

Ja sam spoznao upravo sada ,kada sam jednoga Graničara na drugoj strani vidio , koji me je jedno vrijeme gledao . Jutarnja magla ležala je još preko šume i kotrljala se je dalje preko šuma kao mliječni ogrtač Tako mi dvojica nismo mogli daleko da vidimo . On ali , koji se je meni lagano približavao ,raspolagao je sa jednim dalekozorom ,ja ne . Između nas je bila bodljikava žica , koja je bila sa jedne strane naspram drugoj potpomognuta betonskim stupcima .Nejasno sam i ja vidio široke staze od straže ,koja je Godinama sačinjena od Granične linije . U međuvremenu dolje u dubini su više metara otkinuli od šume da bi patrolirajući imali bolji pogled i - da mogu da pucaju.

Negdje prolazi i stara Staza ,koja čvrsto na trouganom kolcu od strane željezne žice biva prekidana kojom je jednom Goethe prošao , kada je te brežuljke posjetio .

O Geothe nije između nas riječ , između Graničara sa one strane i mene , za penjače , ovdje na Demokratskoj liniji , koja je postala jedna čvrsta Granica nego bilo gdje na rubovima naše Zemlje . Naš susret je prošao bez riječi i bez naznake o nekom zajedništvu . Ja sam kročio nogom na Trougaoni kolac ,kojega ovi ljudi u okolini zovu „Trougaoni kolac " .Sada znam zašto je to tako . Tabla na našoj strani objašnjava : „ Isto prijeko je Njemačka ! " Ali Ljudi su se žalili ,koi kao ja ovdje stoje , opomenuti , da ne smetaju stražara i provociraju ,ne pričati sa njima ,

Tuga me je obuzela kada sam se na Zapad okrenuo . Možda ,ja se nadam , da onome čovjeku prijeko je kao i meni . Možda .

Učitelj i učenici

Danas svatko vjeruje ,u školskim pitanjima da može da sudjeluje u razgovoru .Tu leži jedna Šansa za Školu i jedna Opasnost istovremeno . Šanse Učitelja , Roditelja otvoreno i široko za razgovor i spremno za sve razgovore Nastave i za odgoj njihove Djece ,isto Opasnost da se to zapali i površno se zaustavi .

Otvorena javnost je za vrijeme zadnjih desetak Godina sa rastućom budnošću promjene u odgoju posmatrala , koja nije samo iz pedagoških točki stajališta proizlazila , nego sve češće političkih , da , partijsko političke ciljeve su pratili ,koja se je preko godina kod mlađi učitelja poslije 68Studenski nemira na našem Univerzitetu i lagano ostvarilo svoje politički pojas . Od tada bjesni jedno jako mišljenje među Pedagozima ,Ministarstva Kulture i pitanje odgoja u daljnjem smislu zahvaćene Političare . Roditelj isu se sa vremenom sve više i više uključivali i zauzimali se strastveno na Diskusiju , što Škola u budućnosti će da bude , koje zadatke Učitelju , koje Roditeljima , ali i koje Učenici će da dobiju .

Radi se o čemu će se da uči ,Školske knjige i isto i forma , u kojoj Škola danas se nalazi .

Ostavimo jedan puta realnu postojeću Ideološku svađu osim pogleda , i probajmo jedan puta utvrditi , kako se sada uposljeni Učitelji svojim Učenicima predstavljaju .Tu postoje određene razlike , dali jedna Škola je na Selu ,ili jedna leži na manjem ili većem Gradu , dali je Okolina pretežno katolička , evanđeoska ili inddiferentna ,ili dali je osnovna ,Gimnazija ili zanatska Škola . Naravno moraju se koristiti drugačije Metode .To je riječ o starosnoj dobi i ponudi štofa .Jedno jezgrovno pitanje ali , za dati je danas još uopće bez ideološkog bojanja , ostaje u srži isto : Kako susreće Učitelj svoje Učenike ,kako on pokušava , da ih motivira za učenje ?Pripada li još grupi mladih , od emancipacijskom Ideja jednog novog naprednog Učitelja , kojemu misli kojem danas već nešto blaže antiautoritene odgoju jednog temeljnog uvjerenja , ili za više realistično biče Čovjeka ,koi polaze od toga , da Učeni ci danas isto moraju oštro za njihove mogućnosti motivirati i potraživati ? Oni ocjenjuju prelaz preko prirodni nosivosti svoji Učenika jednu pred potraživanje jedan uspješnu nastavu .

Emancipatorski motivirani Učitelji nailaze rado kao blago ,sa pozivom : „ Škola mora da radi zadovoljstvo !" dolazi do Učenika . Oni odustaju na primjer svjesno na to ,da svojim Učenicima daju domaće uradke i ne zahtijevaju za vrijeme nastave pažnju .Sati moraju da prolaze u jednoj opuštenoj atmosferi sa obostranim ponašanjem .Ne često znaju takvi Učitelji Učenicima kroz anegdote iz njihovi školski dobi ili manje voljene „ Bubnjeve " za sebe pri dobiti . Za njihovo duhovno držanje često posežu za vokabularnim smijehom . Oni nalaze sve „Cool " , „fantastično " , „prima " što Učenici rade , što Učenici oblače kako oni svoj život , još na nesigurnim nogama ponajviše u pubertetu , namještaju „ kako daju svoje Roditelje " kada to treba odvagnuti , „Emancipacija " svo je djece ili žele zadržati , sa jednim čvrstim „ Ne " ,što polu odrasli za njih potražuju . Da , možda bi trebalo mirno formulirati :

sve želje svojih Učenika blagi Učitelji odgajaju njima povjerene mlade Ljude u jedno očekivajuće držanje , u kojemu se osjećaju ovlaštenima , nešto drugo za zahtijevati , na primjer od Grada ,ali sami nisu spremni ,nešto da pruže .ako im to ne čini , zadovoljstvo '' .

Tako odgojena školska grupa čuje se već danas tipično ,da svoje životne mogućnosti negativno izgovara „Nemam volje ! ''ili „ Nula volje za rad ''kada se na njih postavlja jedno pitanje . Oni čak preskaču mjesta , u kojima su mladi još prije malo vremena na našoj Školi bili sa puno oduševljenja . Uspjesi u Školskom Sportu su simptomi za to .

Pojednostavnjeno predstavljeno , stoji na protivnoj strani svake Učeničke grupe , kojima stoji temeljno stajalište , da se svaki kao odgajatelja svoji Učenika osjeća , koji ima u Školi jedanotvoreni zahtjev za ispuniti , koji ne ovisi o njegovoj volji i raspoloženju . Naravno mora se svaki Učitelj posmatrati kao jedinka . Ali prije označena temeljna uvjerenja od njihova odgojnog zahtjeva ih zbližava . Oni to ne žele lagati , krivotvoriti ili ostaviti . Isto se trude u pravi kontakt sa svojim Učenicima da uđu . Oni žele kod njih došlih , sretni , spremni otvoreni Učenici u razrede oko sebe okupiti .

Oni su spremni ,da uđu ka svojim Učenicima , sa njima da diskuti raju , da idu na plivanje , Razredne fešte da organiziraju , kratko , za svoje Učenike biti tu . Ali negoduju ustrajano ,njihove želje podrediti ,nešto im zabranjivati , nešto za što mole ,ili žele na silu . Oni postavljaju stvari . Njihovi Učenici ne mogu da biraju dali žele da rade ili da se dosađuju .Slobodu dobivaju dodijeljenu u izboru , onda kada obave od njih traženo . Oni ne zamjenjuju Slobodu za razuzdanost . Za njih pripada Sloboda sa samo disciplinom . Oni znaju , da Učenici u Školi moraju da uče ,kako Čovjek sistematski radi . Gdje bi to inače naučili ? I oni su uvjereni , da Učitelj svoje Učenike u doživljajima u Životu u bitnim Stepenicama rješavaju problema , da im daju dosadu umjesto Slobode .

U te dvije Učeničke grupe se radi o , za dodati , ovdje snažno pojednostavnjeno ,u školi današnjice .Vidljivo je , da je učinkovitost zahtjevni Učitelja nepopularnim putem izabrano . Njihov rad će biti dosadan , njihov radni dan u školi nezahvalan .Ali ako se na kraju Školskog vremena ili isto nakon Godina iskaže ,jesu li Učen ici nešto pametnoga u svom životu od Škole sa sobom ponijeli , onda će ispod crte biti zbrajano .

Ne pada teško ,dobiveno unaprijed reći . Jer nije tako , da takozvane stroge zahtjeve Učitelja ljudsku toplotu , da , dobro u suradnji sa svojim Učenicima oskudijevati moraju .Suprotnost je učestalo slučaj .

Isto i Roditelji moraju učiti ,finu razliku posmatrati , koja se iz izjava njihove Djece preko zahtjeva u Školi daju .

O Smislu Rada

Danas se puno o Entmytologisirung našeg života priča . Ja mislim , Ljudi , koji naše odnose u svim područjima našeg postojanja samo žele racionalno objasniti ,prepoznaju ,da u našim Životima su isto druge sile aktivne . Mi ih ne možemo samo tako analizirati ,ali su jako moćne . Razmislimo li Životnu priču zadnjih sto Godina u našoj širini , onda smo na putu jednoga radnoga društva ,koje se u tehničkom smislu službenim radi ,koje radnome Čovjeku potreban prostor za njegov Život u Familiji i slobodnome vremenu čini . Tu leže teški problemi .

Ali to pitanje mi ne želimo produbljivati .Radi se više o uvijek , koliko su Ljudi sretni , koji mogu da rade na jednom poslu ,koji odgovara njihovim sposobnostima , u kojima se razvijaju ,svoje snage da koriste , u kojemu se osjećaju potrebnim i možda do biju priznanje . Svaki Čovjek treba u zauzeće svojim poslom kao jedan Veliki umjetnik , Naučnik i Propovjednik da bi zaboravio sebe samoga kada se radi o njegovoj zadaći .

Još danas pripada nuz biče zanimanja , da se jedan osjeća pozvanim ,uz zanimanje , upravo to djelo da učini a nikakvo drugo .Ja to ovdje kažem sa unaprijed razmišljanjem ,potpuno sa znanjem , da Čovjek u našem vremenu kroz usko poznavanje i skoro više nemoguće pre čistoći našeg tako jako diferentnoga svijeta rada uopće još „ svoje'' zanimanje može da bira ,u povoljnim slučajevima jedno zanimajuće polje .

Tehničko razvijanje našeg vremena predstavljeno u zastoja disanja mržnje našeg Života .Okrug rada je samo jedan dio toga .Potreba koja u Svijetu od sutra za zadovoljiti je mora se prirodnim mjerilima od drugi razlikovati ,jučer su posjedovali vrijednost a danas su određujući .Tko znakove vremena zna rastuma čiti ,postavlja si u svojim očekivanjima i Planovima na unaprijed vidljive promjene . To bi u posebnoj brigi pri savjetovanju mladih o mogućnostima i Granicama njihova zanimanja .Svijet rada će u Budućnosti biti više Automatiziran ,jer mi već danas doživljava mo sve brži Tempo .

Tko želi u jednome takvome Svijetu rada zauzeti jedno mesto ,mora u njemu odmarajuće sile potpuno izgraditi . On bi trebao razmisliti ,da duhovno radni Ljudi uvijek nove predstave za Inžinjere i Tehničare učiniti , koji kao vodeća snaga još jače

u svjetlost izaći nego danas . Biti će i zadaća toj manjini radni Ljudi , to ljudsko uvijek stvarno i hladno dovesti na svijet , da naš Život ne zahrđa .Tako viđeno , će zanimanje posla smisao jedne službe zajedničkoga , kako je srednjovjekovni Čovjek u potpunoj dubini kroz svoju zaključanost svoga kruga osjećao ne kroz daljnju tehnoligizaciju , ako smo mi spremni , taj Job-Misao ka našem dijelu na našem mjestu kroz novu samo svijest i odgovornost premostiti .Mi nećemo uspjeti ,sve Ljude uvjeriti , da su svojem zanimanju pozvani .Bilo bi to neistinito za izreći . Daljnja mjesta naše ga Radnog života su ali kroz jedno takvu samo svijest za prebroditi .

Isto u našem jurećem vremenu , u kojemu Čovjek veliku potrebu ima za slobodnim vremenom i jednostavno treba ,da bi svoju nervnu snagu za posao obnavljao , zanimanje će svoje mjesto naći u samosvijesti .To vrijedi u najmanju ruku u našem životnom okruženju za još ne sagledivo vrijeme u kojemu Čovjek posao još uvijek kao blagoslov a ne kao bijeg doživljava .

Tko svoju Njivu obrađuje ,imati će dovoljno Kruha

Jedna Kuća na Ulici u jednome Selu ,kojemu ime ništa ne znači . Mi smo došli pri jednoj vožnji kroz šumovite brežuljke , kojemu pripada i Selo , pokraj te Kuće , koja je vidljivo dana slobodno za rušenje . Stanovnici Kuće su je već napustili . Čovjek je mogao da vidi kroz prozore bez zavjesa u njezinu unutrašnjost . Ali nije mi zbog toga upala u oči , kada smo je pri našoj vožnji vidjeli . Da dobra građevina , koja jednom jako čvrsto napravljena razdragala je

moje Oči i onda okićeni malerai i iznad svega uzrečica :

Tko svoju njivu obrađuje ,
imati će dovoljno kruha .

Mi smo pri našem auto putovanju na poneka polja prolazili , koja nisu obrađivana . Da , poneka su samo tu ležala ili od trave obrasla . Nikakva Ruka je nije obrađivala . Ipak u tom poljskom kraju Ljudi su jeli svoj Kruh i nisu mislili dalje , koliko truda i znoja su Seljaci dali , njima da daju taj Kruh iz zemlje .

„ Da nema Seljaka , ne bi imao Kruha " , zove se to tako od davnina . Naši preci , koji su gradili Kuće u tome Selu , i puno drug ih , koje su sa misaonim uzrečicama kao znakovima njihove , vjere , vjerovanja , i željom da izrade nakit , znali su za to . Oni nisu pustili njive da propadnu kao njihovi nasljednici , koji ,su bili zasljepljeni jednim društvom , koje nije raspoznavalo jednu opasnost , onuo gladi Miliona koji su živjeli preko u neimaštini .

Mi smo željeli svi naša polja obrađivati ,svaki od nas ,i ako u jednome prenosivome smislu , povjereno je , da bi svi gladni u svijetu imali dovoljno Kruha za jesti .Tako viđeno , mogla je da izgleda je dna uzrečica jednoga zemljoradnika iz davno prošli vremena , koju je on napisao na svoju Kuću , koja nas još i danas na žetvu i naše hvala za Kruh , koji nam daje Seljak , pomaže .

Žetva

Još idu blagi vjetrovi , samo kad kada
Miješa se jedan trpak već .
Trebalo se Seljak brzo požuriti
I ubrati Ljetinu .

Ljeto ide sada bez zvuka brzo kraju
I propušta Jesen u Zemlju .
Nebo se provlači prijeko zemlje ,
Ali prije se spušta večer .

Na večer se smrzava Čovjek . Grije jedna vatra .
Sunčeva snaga više nije dovoljna .
Spremljena je Ljetina u Ambare .
Lagodnost nudi Kuća .

Pred jednom starom majstorskom Kućom

Ta stara Zelja , Njemačka najveća zatvorena povrčarna , pri Elbi u blizini Hamburga leži , nije samo poznata kroz cvjetni govor u Proljeće , kada se tisuće veliki Gradova uvijek ka tom prizoru pri šetnji branom ili nakitu Sela se raduju . Daleko su poznate ljepo te majstorski Kuća od vlasnika povrćarni . ponosni vlasnika , ali i jedno duboko domovinsko zemaljski ukorijenjeno Graditeljstvo .

Pred jednom Kućom proveo sam nešto vremena razmišljajući za sebe , koje značenje imaju uzrečice ispod podataka Gradnje i Obnove Kuće koje ima današnji vlasnik .

Sagrađeno 1717   Obnovljeno 1956

čitao sam na dvije najgornje grede .

nešto niže :

Heinrich Rieper , Magdalena Rieper
rođ. Rathjens

Svatko tko prođe trebao bi da zna , kome pripada Kuća ,svako ali isto iz uzrečice nešto o biću i pogledu na svijet tih Ljudi :

Jedna Kuća jedno dvorište .
I rad sve Dane .
Za mnoge je velika Sreća .
Tako oni traže muku .

Nisko Njemačkim dijalektom rečeno kojim pričaju ovi Ljudi ovdje ,a na normalnom Njemačkom da se ne zamjeni Dijalekt glasi uzrečica :

Jedna Kuća jedno dvorište .
I rad sve Dane .
Za mnoge je velika Sreća .
Tako oni traže muku .

Poslušajte mene ,prije nego što bude kasno
Govor jednog Drveta Ljudima

Vi se varate ,vi Ljudi ,ako vjerujete , da je već dovoljno , moju vrijednost u Metrima i klasi za mjeriti ,troškove transporta izmjeri ti i u vremenima , da vi rastuće energetske troškove budete svjesni , izračunati , što u jednome slučaju nije sa monome započeti .

Razmišljate li vi ,koliko svakodnevno vi mene trebate ,da ne bi vaša Pluća u prašini se ugušila ,koja vas okružuje , od Kolendioxyda će te umrijeti koju vaše tvornice šalju u čisti zrak ?

Razmišljate li dalje , da sam ja , ja , zelena pluća u vašim sivim Gradovima , koja se brine zato da dobijete zraka , koji trebate brzo za disanje ? Pametni Ljudi , koji o statistici sve zdravo očekuju , su izračunali dva kilograma po satu i još istovremeno štetne tvari da odstranim .

Ali više vi sigurno ne znate .Čovjek bi trebao to znanje u vaše umove utisnuti ,da vi to ne bi zaboravili !Onda bi vi sa vašim moćnicima u vašim Gradovima , Parlamentima i Vladama zato zvonili , da staro drveće ne rušite i to bi bila obaveza u svim školama da nijedno novo sagrađeno naselje bez jednog moćnog broja novog zelenila ne smije da se gradi , jer ljudi koji će tu da žive trebaju kisik za disanje .

Vi će te se ustati kao jedan čovjek , ako igdje bude dogovor eno , rušiti drveće , da bi se radila parkirališta , ili mjesta za nova Industrijska postrojenja . Sve se to ne može izbjeći a da se ne ukradu mjesta od Šuma . Brinite se isto za , da mi Drveće u vašim Šumama možemo ostati zdravima ,

lovite zločince ,tu mislim ,čovjek ne smije nekažnjeno svoje ne znanje kod nas istovarivati ,bez da vas Ljude zadugo ne ošteti , kao suludi Kriminalci !

Pet je Minuta do dvanaest ! Ja , drvo , zovem vas Ljude da me saslušate : Saslušajte me , prije nego što bude kasno !

U svijetlost

Pogled na Drvo
Kako svoju zemlju zaljeva
I svojem korijenju novi prostor priskrbljuje ,
Ka Suncu ide svim svojim granama
ali uvijek pripada tlu ,
iz čije moći raste ! -
Tako si i ti jedna zelena Riža ,
Moje Dijete ,
Jedna riža iz starog uzgoja ,
Duboko iz tame
iz koje potječemo svi mi , ti i ja
i mnogi koji su bili prije nas . -
Vrati se u svijetlost ,
Ti mlado Drvo !
Vrati se Suncu ! -
Ne zaboravi na tlo ,
u kojemu si ukorijenjeno

Meditacija o pšeničnom klasu

Seljak je cijelo vrijeme posmatrao svoje klasje i svoje misli usmjerio ka praktičkom iskorištavanju . U molitvi i zlu gledao je da os tane gospodarom u svojim osjećajima . Jedno poimanje o tome ispunilo nas je kroz jednu šetnju kroz Evropski Muzej Kruha u Mollenfeld u okolini Göttingens .Mi smo uspoređivali tiho teško pšenično klasje u žetvenom struku sa skromnim klas om slabo hranjivog Dinkel pšenice u jednoj uskoj Vazi . Koja razlika ! -Dinkel pšenica ? Tko se razumije još u to ? Mi smo

saznali danas još samo na nekim površinama u Švicarskoj sije se to sve Njemačko zrno od prije 3 000 Godina po prvi put se pojavilo zapadnom dijelu Njemačke . Sa vremenom je bilo vladajuće zrno .Dalje smo čuli da Švabe su radile pripravke od toga zrna i izvrsne kruhove i kolače .Tko bi na primjer dobre Švapske „ Špetcle'' danas prekrižio ?

Mi smo ljudima posmatrali smisao i ponašanje ,probali i studirali , u znoju svoga lica su morali obrađivati svoja polja do 3 000 Godina selidbe od slabog hranljivog žita do današnjih sorti pšenice , koja nam daje brašno za Kolače i Kruh ?

Ali ne radi se samo o pšenici .Više je u pitanju Seljak ,koji pri vjetru i vremenu , ovisan od dobrog vremena i u određeno vrijeme sije i žanje , za nas radi , da bi mi imali naš Kruh svagdašnji .

Jedan pogled na Dinkel pšenicu u Vazi i hranjivo zrnje trebalo bi nas naučiti ,da mi naš Kruh ne jedemo bez misli , da mi znamo zahvaljivati naučiti što je već davno zaboravljeno , pred Bogom , koji se pred prirodom i njezinim čudima otvara .

U Kolovozu

U Kolovozu
Raširite po poljima
Sjeme .
Kada izraste ,
smijete vašu Djecu
naučiti žnjati .
Koliko je dugo ,
da si ti sam
preko polja
koračao ,
To skupocjeno zrno ,
Naš Kruh ,
U Ambare spremao ? -
Dugo , dugo je to . -
Ali kada se
navedeni dan bliži
I ti za Stolom
sa Gostima
slavljenički zajedno
sjediš ,
Prinesi u Selo tvoji Očeva
Seljake koji žele Žetvu
Što da ti poželim ?

Šetnja po Nasipu u Magli

Tako brzo dolazi Magla ovdje preko voda kao nigdje na čvrstome tlu . Uokolo Otoka je More ,i dok Magla igra svojim sivilom nesta ju sve konture . Gdje završava Voda ,a gdje počima Nebo ?Dali je ovdje već Zemlja ,koju je je More učinilo kao neki majstor , svaki dan pomalo ,kada se voda ponovo povuče i ostavi za sobom finu prašinu . Čovjek ne zna Ptice viču , ali njihova buka biva progutana od Magle ovdje ništa ne važi . Samo može naslućivati sami šetač na visokoj brani ,koji lagano kroz Maglu korača i traži ponovo pogled kroz Maglu ,gdje su se Ptice spustile . Možda sjede usko na povišenim mjestima koja nisu dokučena Maglom . Ali niti to neće dugo da traje . Čovjek čuje kako Voda dolazi ,korak po korak do lazi na branu . Ali to ne može da se vidi .

Negdje u daljini ,tamo ,gdje Magla je najdeblja , mora da je pješčana hrpa , koja i pri velikim vodama iz Vode viri . Isto tako žele tisuće i tisuće Ptica sjede i čekaju ,da Magla omekša i uzdi gne se u Nebo ,jer tamo i pripada zauvijek .

-
Šetač ,koji lagano branom pješači , osjeća se na tom ljudskom majstorijom od asfalta , sasvim sigurnim , jer on zna , da je brana tako čvrsta ,da jačina Mora i pri naj većim vodama je uvijek sigurna .

Iz udaljenog tona zove . Ili zamjenjuje smisao ? - Tuteči iz velike udaljenosti sirena jednoga broda ?Iz Magle ne dolazi nikakav odgovor . I pješak nabrani ne susreće nikoga . Sada sjediti u toploj gostionici i misliti na maglovite puteve . Nedugo potom je i brana nestala u Magli . Ali putje čvrst , koji šetač mora da prođe ,negdje tamo su kuće i ostali ljudi . Ovdje će malo da zaostane i pričeka ,dok se magla ne razrijedi .

Pismo jednoga Druga bolesnom Prijatelju

Voljeni Wilhelm !

Možeš li ti izmjeriti , naše zajedničko provedeno vrijeme u Bolnici i što je to za mene značilo ? U odsutnosti od sporta osjećao sam se usamljenim ,dok ti nisi bio prebačen u moju sobu . Moj lom kralješka i Tvoj tako teška povrijeđa Koljena ,obadvoje zbog bavljenja Sportom , su nas sjedinile . Ja vjerujem ,mi smo se skoro Bratski upoznali . I to neka ostane tako ,isto tako jer si ti par tjedana nego ja napustio Bolnicu . Da , to je uredu !

Znaš li ti još ,kako je naš dobri Doktor , kojemu mi trebamo zahvaliti za doktorski Kunst i ljudsko obraćanje ,ponekada je proricao ,da vrijeme provedeno u Bolnici neće čitav život biti zaboravljeno ?Mi smo se krijući smijali - sigurno i nešto malo ljutito - tome smijali . Danas znam ,da je bio u pravu . Ja sam uvjeren u to Ti ćeš isto nakon dolaska kući proživjeti isto kao i ja . Ja sam kao unutrašnji prevrnut u moj stari život se vratio .To gledanje prema vani , ali isto prema unutra ,to vaganje prevazilazi naše granice to sam naučio tek u Bolnici . Mi nismo tamo duhovno stali .

Mi smo život u svoj punini mogli posmatrati , da , isto tako i umiranje . Misliš li ponekada na našeg hrabrog Petera , koji se je borio za svoj život i svejedno izgubio ? Nikada prije ili poslije toga nisam vidio Doktora tako tužnoga .

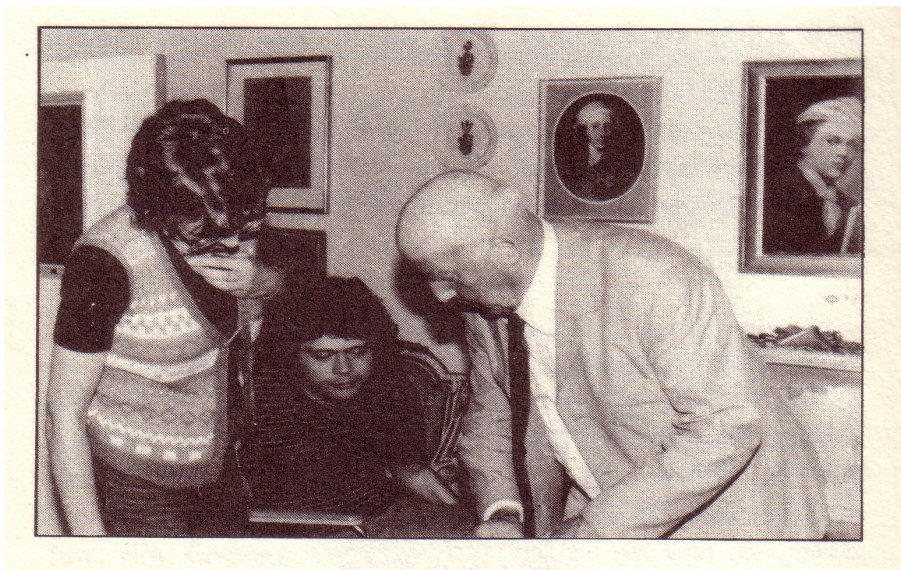
Koliko smo mi sretni !Ja sam kao Zidar radio , iz dana u dan sam osjećao kako moje tijelo se dobro osjeća .Ja sam zdrav ,Wilhelm , zdrav ! To želim slaviti iz dana u dan ! Poslije ću na visokoj Školi učiti razvijati Kuće ,koje majstori grade kao ja sada . Sna gu sam za dobio za vrijeme moje bolesti . Doktor i Ti , ste mi pri tome pomogli . Jednoga dana ćeš ti možda sa njime zajedno radi ti , na njegovoj strani stajati , smjeti pomagati . Ah , čekanje me ne čini nestrpljivim kao prije . Ja sam u Bolnici naučio , da mislim preko dana . Imam puno strpljenja ,Snage i radosti iz našeg zajedničkog vremena osjećam sreću i bio bih još sretniji kada bi znao da i Ti se tako osjećaš Mi nismo samo međusobno pričali mogli smo i šutjeti .

Uskoro ćeš Ti kao zdrav vratiti se kući , ponovo ćeš ići na Univerzitet Ti ćeš dosegnuti svoj cilj dopusti mi dio kao i dosada da ti pomognem.

Do viđenja
srdačan pozdrav
Diter

Tješim te !

Podigni se iz prašine
u kojem je sudbina
Iznova te bacala !
Postoje ljudi
koji se provlače ulicama
sa osmjehom na licu ,
Svaki slučajevima
jača njihovu želju
Daje im snagu ,
Još jedan puta
I opet isponova
Tko ne poznaje siromaštvo
Potrebu i nedoumicu
Srca
Tko želi propustit
svjetlost Sunca gledati
u zahvalnost
za svaki početak današnjice
sa novom snagom
Smisao dati
da njegovo djelo uspije
Tješim te !
Postoji jedna snaga ,
koja te obilježava i blagoslovi .

Kao jedan jahački udarac

Postoje još ,vodeće Slike ,kojima se isplati radovati . Isto u umjetnosti .

Jedan mladi Moler dobio je šansu ,jednome svjetski poznat ome starom Majstoru da pokaže svoje Slike . Dovoljno začuđuju će , dokle je došao sa svojom patnjom , koja mu je kao mladiću se desila . On je nakon gorkih sati nedoumice svoje sudbine i postao je umjetnik . Malo mišića , koja njegovom voljom su se pokretali u desnom ramenu , dostajalo je , sa jednim genijalnim aparatom na

-
njegovu ramenu Kist , Pero ili Nož voditi . Dovoljno , Mape , koje je mladić u kolicima u Kući velikog majstora želio pokazati ,objašnjavao je o bićima ,Početak i razvoj svoji mladi kolega .Tim putem je bilo jasno da je stari čovjek bio pogođen svojom sudbinom . Za vrijeme rata mu je putem neprijateljskog djelovanja bio oduzet vid u svojoj starosti zbog zakašnjelog liječenja nije više vidio . U njegovoj nedoumici govorile su samo čvrste linije oko strogi usta , koja su se jedan puta znala smijati .Isto njemu je dolazila utjeha i to kada nije očekivao .Te oštećene Oči jedan liječnik je mogao probuditi , da Slikar čak Crveno ili Zeleno na semaforu može razlikovati na raskršću ili da posmatra svoje Slike .

Tako su se dakle stari Majstor i mladi umjetnik sastali u velikoj hali brodske kuće ,poznati slikar je stanovao u jednom malome brodskom mjestu u okolini mora .Njegova žena se je pobrinula , da njegove Slike nađu svoje mjesto okolo po zidovima i da se tu mogu u miru posmatrati .

Maistor ,jedan velik i jak čovjek , nije u svojim mladim godinama samo Pero i Kistove koristio , nego je radio teško kao poštar , pratio ga je u svojim invalidskim kolicima . Ponekad i opet posvećivao je pažnju na posebnosti ,odgovarao je na pitanja i poticao uvijek isponova .Tu je zastajkivao zbog mnoštva boja rječitosti Slika i nije skrivao zadovoljstvo .To se je sviđalo domaćinu , koji je osjećao zadovoljstvo mlađih kolega . Onda je mogao Starome i njegovoj ženi pokazati Mape .

Njegova mlada pratilja , koja ga je autom od dalekog centra za invalide u Jugu sve do Brodske kuće na Sjeveru dovezla uzimala je Skice i Skice , Akvarele i Akvarele , Uljne Slike i Uljne Slike i radovala se je i radovala sa mladim Umjetnikom o priznanju poznatoga Majstora . „Da ''sudila je ,nakon što je strpljivo gledala jedno djelo za drugim ,, Vi ste na pravome putu !Nakon kopiranja starog Majstora , to je bilo potrebno da bi zadobio jedan osjećaj za Formu i Boje , vi ste sada tu , Vaš svojstveni rukopis da pronađete''Nakon jednog vremena tišine položio mladiću svoje teške

ruke na ramena i zavikao : Ne gubite vaš lijepi Talent ! Učite ,slikajte Ruke , uvijek isponova Ruke , ali isto i Uši uvijek isponova Uši sve dok sasvim sigurno to možete !Jedan umjetnik to svojim Rukama savladati . Inače će biti jedan fušer , on je jedan Genije ! '' Oba dvojica muškaraca su se smijala ,ali njihova lica su ostala ozbiljna . Stari Majstor se je rastajao od svoji gostiju i zatražio je od mladog Umjetnika : Dopustite da se sa vremena na vrijeme od vas ponešto čuje . Ja želim znati , kako kod vas ide dalje .Vi imate nešto , da budete jedan Slikar .To ja osjećam . ''Gost je odgovorio : ,,Vi ne možete niti slutiti , koliko me je učinio sretnim ovaj posjet . Ja vam se zahvaljujem na svemu , što ste mi danas poklonili ! '' Papala pap ! ''branio se je stari skoro ljutito : ,,Sretan povratak kući ! '' On je mahnuo svojim gostima i pošao nazad u kuću , za vrijeme dok je pratiteljica sa mladićem odlazila , novim doživljaj ima u život .

U nama samima leže zakoni

Njegov otac je bio Sudija u jednome malome sjevernome njemačkome Gradu , jedan čuvar zakona ,razumio se je knjige zakona ,isto tako se je razumio u Srca ljudi ,koji bi stajali pred njime ,svejedno koliko , mali lopovčići , ili veliki prekršiooci su bili . Svakome je bila određena mjera ,i nikada stari Sudac Janßen nije lako to odlučio . Ponekada bi bilo problema sa braniteljnom ili tužiocem . Za vrijeme suda je ponajviše bio sam sa osuđenikom .Pojedinačni slučajevi , sitni prijestupi , ponekad iz nevolje ,češće iz ne razmišljanja rjeđe iz duboka zla što dolazi od Srca .

„ Radi pravo i ne boj se nikada ! " To je bila uzrečica ,koje je stari Sudac svojim sinovima u život uputio , kada su dobili krila i ostavili toplo gnijezdo u malenom čistom gradiću .Vremenski vjetar ih je nosio tu i tamo . Ali jedan od njih ,najmlađi , Bernd Janßen bio je nakon izgubljenoga drugoga svjetskoga rata jednoga dana tiho se vratio kući i dugo je staja pokraj groba svojih roditelja jedini , koji je ostao u domovini .

Kuća njegova djetinjstva je još bila razorena od posljednji Bombi rata . Dakle povratnik kući morao je potražiti jedan novi put ,u jedan uništeni svijet svojega života kao mladi Oficir , koji je bio uvučen u rat „nakon mnogo godina borbi , ranjavanja i zatvoreništva , povučen u pra svijet svojega života , jedno novo sveto mjesto sagraditi .Zdrave Ruke i jedna čista Glava su mu ostale . Isponova novi moral potražiti ,dok je vrijeme teklo , postavio je svoju staru uzrečicu , nakon što još uvijek svoj život postavlja pravim putem : „Radi pravo i ne boj se nikada ! ''

Bernd Janßen , u jezgri je bio čist našao se je u jednom industrijskom pogonu zapada .Tu je brzo se uspinjao . Njegova izobrazba i njegov rad koji ga je održavao i za vrijeme zatočeništva to je iskorištavao , pomagalo mu je da napreduje Tako je pronašao za sebe jedno povjerljivo radno mjesto gdje je u inozemstvu zastupao po Sajmovima .Ali još je uvijek držao oči otvorene da nauči nešto novo .Njegovo slobodno vrijeme ispunjavala je njegova familija , njegova mlada Žena Ina i njegov Sin Thies ,

pokraj toga jedna omladinska grupa , koja je tražila izlaz iz svega ovoga . Njegov život služio mu je pri tome prema nikad izrečenom mjerilu . To što ga je činilo jakim u gorkim Satima nevolje , to je trebalo pomoći omladinskoj grupi . Niti nedostatak veze čvrstog vjerovanja u Boga davao je mladićima više nego Parole , on je davao sebe i na primjer proživljeni život .

Jednoga dana , -možda jednu godinu nakon kasnog povratka kući iz stranoga - bio je upravo ponovo sa automobilom kroz zapad -i jug njemačke uokolo se vozio granicom .Na jednome ulazu za autoput stojao je jedan mladić i mahao je . „ Gdje želite ? ” „Gdje vozite ?” - „ Nemate određeni cilj ?” „ Ne samo uopće pravac Jug ili zapad ! ” „ Ulazite u automobil ! ” Mladić je imao oko dvadeset godina . Bernd Janßen ga je jedno vrijeme šutke posmatrao . Zamislio se : „Gdje smo mi bili u njegovoj dobi ? ” Odgovor mu je bolno prošao glavom : U Poljskoj naj vjerovatnije . Da onda je počelo ! ” Glasno je rekao : „Vi ste Student ? ” Suvozač je podigao začuđen obrve : „Da ,odakle to znate ? ” -„ Mislio sam si ! Recite nešto o sebi ! ” Ton starijega je zvučao čvrsto , ali bilo je nečga drugarskoga u njemu .

Mladić je pričao zamuckujući ,polako zatim slobodno . Uzeo je Cigaretu , koju mu je Bernd Janßen ponudio , pušio je nervozno ,radio je duboke uzdahe , i tako je popušio . Između Bernda Janßena se pojavio ožiljak nevolje ali se je prislio . Savladan gledao je ravno , šutio je , slušao je što mladić priča . Polako je uzimao formu , zvučalo je knap , riječito moglo se je nešto uvidjeti , jedan mladenački život , i ležao je istinski ton .Bez nedoumice mladić pokraj njega nije lagao . Ništa nije bilo izobličivano , sve istinito , primjereno kroz to . Nešto je zvučalo strano . „Vaš otac ? ” Pričajte mi o svojemu ocu! ” zahtjevaio je od mladoga gosta . Pao 1940 već . Ne što kao Vi bi trebao da bude sada star . Ja se više ga i ne sjećam ! ” -Sigurno nosite sliku sa sobom ? ” Kod mene ? Ne ! Ali imate na ormariću sigurno ! ” Ali svejedno još uvijek ? ” - „Zbog čega ? ” „Ja sam mislio samo . Dali je vaša majka ponovo udana ? ” - Na žalost ne ! ” - „Vi žalite to ? ” - „ Stvarno rečeno : da ! Moje sestre rade to isto .Mama više nije baš naj mlađa .Ona se brine o nama Ona se toliko vezala uz nas da . . . ” - ponekad je teret , željeli ste reći , da ? ” - „ Sasvim ste u pravu ! ” Ne zaboravite pri to me , da je majka svoj život žrtvovala za djecu ? ” opomenuo je Bernd Janßen . Ne naravno ne !

Ali mi želimo imati naše živote .Danas su druga vremena !'' -Na ravno to je vaše dobro pravo ! Ali jeste li razmišljali o tome da vaša mama ima isto to pravo na svoj život , i da ste joj nešto dužni ? ''da ali što mislite sa time ?''- vi će te me sigurno držati za staro modnog ,kada čujete što ja mislim .Ljubav -mislim ja sasvim jednostavno ljubav !Znate li ,ja prvo pitam po sebi .T ako je -izgleda mi isto učinila vaša mama dugih godina ! ''Mladi čovjek je šutio Radilo je u njemu . Nakon jednog vremena rekao je tiho : ,, Vi držite mene za nezahvalnim ? '' - ,, Ne , možda samo za nepromišljenog dovoljno . To leži u vremenu obrazloženo . Ja vam ne prebacujem zbog toga . Pogledajte ja sam bio deset godina u zarobljeništvu .Tu čovjek nauči ponešto ,š to je u domovini izgubio :na primjer imati međusobno strpljenja ,razmišljati o drugima ,brinuti se o njima .To još uvijek postoji ,mladi prijatelju !Mi ne trebamo samo o nama samima i zaradi novca misliti ! '' - ,,Vi ste jedan idealist ! '' -Bernd Janßen se je smijao : Ne ,moj voljeni ! Vi si činite jednu pogrešnu Sliku . Ja sam realist Ja računam davanjem .Isto tako slabostima čovjeka . Ali ja nisam prestao voljeti .Usprkos svemu ! ''Mladi čovjek je šutio .

Već su satima vozili širokim auto putem . Cesta se je od jedan put suzila . Lijevo i desno je bilo stjenovito nuz samu cestu .U zavoji ma kočio je Bernd Janßen tako oštro ,da se je automobil proklizavao . Pri jednoj stjenovitoj barijeri je izmaknuo se sretno . Svinjarija ! ''uključio se je mladić . ,,Tu je netko izgubio kamenje i jednostavno ostavio da leže na cesti ! '' Napustili su automobil Mladić je uzeo ponuđenu cigaretu svojega domaćina i naslonio se je opuštено na automobil pri tome nije primjetio , Da je Bernd Janßen otišao u pravcu kamenja .Tek nakon jednoga trenutka je primijetio da nije dobio odgovor na postavljeno pitanje .Tek nakon trenutka je primijetio bjelokosog čovjeka kako sa koracima i pokretima jednog mladića pri radu . Kao sasvim normalno uzimao je ka menje sa puta i nosio ga pokraj ceste . ,, Ali što to radite ? Dopustite radije meni da to učinim ! Izvinite molim ! ''zamuckivao je on . Ali stariji se nije davao ometati On je i dalje nosio kamenje ,ali sada potpomognut mladim suputnikom . ,, U ostalom ja ne znam vaše ime . Ja sam zaboravio da se predstavim . Ja se zovem Janßen ! '' - ,,Gert Jäger odgovorio je brzo mladić . Dolazim iz Hannovera ! ''- ,,Na onda želimo ovdje nešto sanjati !Izgleda nešto sa manirima !''- ,,Da radi to .zar ceste nisu kontrolirane ? Postoje poduzeća za ceste zbog toga ! ''-,,Postoje ,sasvim sigurno!''

Nastavili su se dalje voziti .Uskoro su zapadali u Diskusije . Gert Jager mu je ponudio jedan ručak i nastavio je sa pričom . Uskoro su pričali i o ratu . „Mi moramo to savladati u nama samima ! Rekao je Bernd Janßen . „Mi to možemo ,ako ne mislimo samo na sebe . Mi trebamo Ideale koji svijetle u našim životima ! '' - Što želite ! Mi imamo jednu državu,mi imamo zakone.Sve ostalo je stvar pojedinca !''-U to ne vjerujem !U nama samima leže zakoni ! Država ne može sve regulirati .Nešto mora biti u nama,što nam govori, što je dobro ,a što je loše .Ta snaga ,to što ja mislim ,dolazi od vjere . Ona je jednostavna , naj mirnija i najsigurnija snaga , koju ja poznajem . Meni izgledada je to danas zaboravljeno . Ne o tome pričati i misliti na sljedeće misliti i ponekad nešto poduzeti ! Vi već znate što ja mislim !''-„ Koliko je vozača automobila prošlo pokraj kamenja na putu i nisu ništa poduzeli ?'' - „ Zbog čega na kraju ? ''-Nisu morali ! Nitko ih ne može na to prisiliti ! ''- „ Nitko ? '' -„ Nitko ! Mladić je šutio Stariji je rekao „ Možda malo pristojnosti ! '' -„ Da tako bi se moglo reći ! ''- , Na kraju krajeva se to podrazumjeva . Čovjek se mora malo sabrati i savladati Egoizmus .Sve ostalo je onda lako ! ''Sada i vi razumijete! Ja sam se malo prije postidio !Oprostite da ja nisam odmah . . .'' - „Sve je u redu

Uvečer su se obadvojica rastali ,razmišljajući ,i zahvalni zbog upoznavanja .

Raduj se Suncu

Rani Dan
Koji se svijetli
Iz noći
se podiže ,
On ti želi svijetliti
Oslobodi se
Od svih sjena
Ove noći ,
Koja
proljeće .
Pogledaj ju samo
I raduj se
Suncu !

Gledano o pravima i djelima

Naša su djeca odrasla u jednom novom građevnom dobu , koji zeleno i drveće ,grmlje i male dijelove za kosidbu smatraju samo raz umljivo .Čovjek se trudi sa time , iz svoje Industrijske zone iseli da bi u ostacima sačuvane prirode živio . Jedno novo poglavlje je otvoreno ,ljubav cvijeta nanovo . Ljudi se trude pri gradnji opet iznova malo ,zapitivati o korijenju svojega života . Zbog toga to zeleno ,koje kao prijateljsko je u središtu visoko postavljenog sjajnog stakla i betona naših kuća .

Kada čovjek u slobodno vrijeme jedan puta prošeta kroz naseobine , koje rastu svukud na krajevima grada , osjeća čovjek , u kojoj mjeri ljudi u malim vrtovima traže dodir sa prirodom . U drugom slučaju sam ja pri šetnji spoznao . Koliko smo mi bogato nagrađeni ,kada možemo da držimo životinje . Uvijek isponova se je otvarala priroda sa novim :sa morem , sa pustarama , sa močvarama i brdima .

Ja sam morao na to misliti , da će jednog dana doći do toga kada naša djeca sa svojim sestrama i braćom te roditeljima neće moći zajedno šetati .

Mladi Ljudi , sa kojima ih možda prijateljstvo spaja , tada će im bi ti sušetači . Mi se tome radujemo , tu leži jedan dio slobode , sa kojom svaki naredni Dan odrastaju . Jedno mi želimo ipak :oni žele , ako jednom neku drugu formu doživljaja sa prirodom žele , nikadu red nekih upasti , tih koji tiho gledaju i Gledano u sebe uzimaju

Uopće moraju u dokolici !To je jedno blago našeg života . Upravo progon ,kojim je svakodnevnica ispunjena , potrebujemo uvijek isponova odmor .Da ,isto tako naizgled beznadno gledanje u Oblake ,koji jedre Nebom iz perspektive , polegnut na jednoj Li vadi , pripada isto tome .Tko je to na sebi osjetio , znati će .kako je sve oko njega i u njemu blagoslovljeno . U tome leži jedno izje dnačenje za stalnu napetost , u kojoj mi moramo da živimo .

Tomu pripadaju i smisaona djela za vrijeme odmora .Ta sreća prema malim stvarima je jedna jaka Snaga našega Života . Vrijedi svejedno , dali jedan njeguje cvijeće , jedan sljedeći u svojem vrtu radi ,

-

ili jedan drugi odgaja životinje ili svoju sreću ima ,rukotvorinama , bojanje ili pjesništvo , sve za svoju sreću ili izradu jednog određenog kruga , sve raste iz jednog korijena : pokraj zanatnoga posla jednoga konja jahati , nešto , što tom , pogonu , sasvim pripada . Ho bi kažemo mi danas sa jednom engleskom rečenicom Nešto što mi imamo voljenim , trebali bi zbog nas sami to raditi .Tada će nas ispuniti bogatstvom .

Nedjeljna pjesma

Zadrži dah ,
Koji želi u daljinu .
Snovi sa vjetrom
budi ti sam i budi miran .

Vidi Sunce kako sja ,
Preko brda stoji .
Nikada neće u tebi cvasti ,
smješkajući se nevrjeme

Odgurni brige ,koje potiskuju ,
Sa svojega lica
Osjeti radost ,
stalno u mladom svijetlu .

Vjenčanje

Grad stoji još uvijek ,već više od 500 Godina ,na raskrižju tri puta , pokraj brda ,sa kojega daleko na zemlju pogled seže isto tako uvečer na srebrnu rijeku , koja danas rastavlja po želji pobjedni ka Njemačku . Na starome tornju , kao i samome gradu nakon rata od puno dobrovoljaca ,iznad svega mladih ,u slobodno vrijeme je obnovljen , su si u slobodno vrijeme i po pravu neometani ,sačinili su autonomiju po svojim zakonima . Preko cijele godine dolazili su turisti iz cijeloga svijeta , i uzimali si ponešto od grada sa sobom u domovinu sastajali su se uvečer i zajedno Pjevali , Igrali se , Plesali ili vodili razgovore . Može biti , da su sjedili po stepenicama ili po kamenim klupama i svirali Gitare , i tražili druge koji će sa njima činiti isto .

Ali na jedan vikend su se našli gosti koji su željeli u stari grad ,velika vrata su bila zatvorena usprkos pokazivačima smjer ova . Tu se je našla jedna velika grupa da vjenčaju se dvoje mladih

Helen Brovn iz Leeds iz Engleske i Johen Klüver iz Holsteinschen koji su se ovdje upoznali prije tri Godine i od onda ih je ljubav sa stavila , zbog toga su se željeli ovdje vjenčati . I da su njih dvoje učestvovali u jednom Internacionalnom Glazbenom tjednu koji je bio ovdje prikazivan netko je došao na Ideju da se uzmu u istome krugu ljudi . Familije mladih su bili malobrojni i nisu mogli učestvovati na vjenčanju , ali oni koji su doputovali uzeli su druge goste sa utiskom nečega posebnoga .

Gradska kapela , godinama dugo je služila konjanicima i njih ovim Familijama sve dok nije jednoga majskoga sunčanog dana predana za prijašnje korištenje . Vjenčanje je preuzeo jedan Pop,koji je pripadao prijateljskom krugu građana i osjećao se je obave znim . Gradonačelnik nešto udaljenoga grada preuzeo je mjesto -kao pri drugim poslovima koje je obavljao -funkciju gradskoga namjesnika Bio je jedan jako kultiviran Čovjek .

Vjenčanje kroz Popa u malenoj Kapeli ,koja je bila dupkom puna , svijeće , koje su sjale zajedno sa Suncem kroz prozore , ostavljala su ljude u krugu zašućenima što je na kraju se pokazalo ,više nego što riječi mogu da kažu .

Nakon zajedničke mise u prostoriji , sa moćnim drvenim plafonom , muzicirali su i pjevali svi zajedno u velikoj prostoriji za glazbu , svi učesnici su bili očarani jasnoćom i izvanrednom klavirskom melodijom i prirodnošću kroz znanje majstorskoga Pianista . Na mjestu za turnire plesali su i stari i mladi kroz majsku noć . O toj noći i vjenčanju mlade djevojke iz Leeds sa Jochen Klüverom još se danas priča sa svjetlim očima , i nikada ne zaboravljaju tako nešto .

Riječ utjehe

Izmjeri usko napinjanje ,
Ali ne radi premalo ,
Između odvagaj i kolijevku
Može bit naša ! -

Ispupčeno je Nebo
iznad svih boli .
Gdje riječi prestaju
Liječi mir vrijeme .

Iz svih nevolja od Srca
vodi jedan put u svijetlost .
Vjeruj bezgraničnom
Samo mirno i tiho .

Mora svijet još trajati ,
Ako naše Srce šuti .
Iz sve tame od noći
jedno jutro se rađa .

Zajedno postati starim

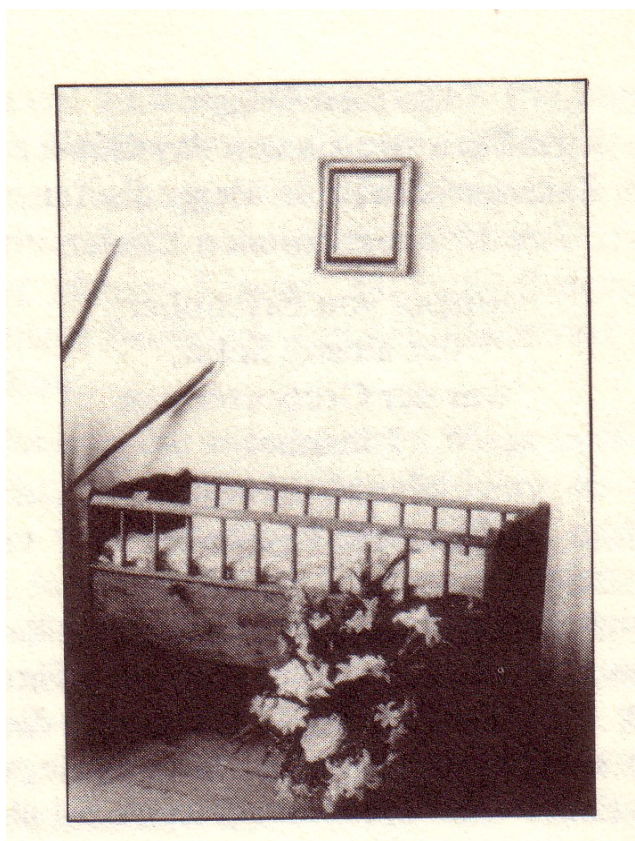
Kada dvoje ljudi sklopi savez da zajedno žive ,ne misle o tome , kako će to izgledati kada obadvoje ostare . Na putu do toga puta postoji puno stanica ,koje moraju biti prevaziđene i sačuvane .Tu je normalno da za to još nisu spremni , svoje poglede tako daleko u budućnost da usredotoče . U porodici određuju djeca neke stvari razgovore i djela .Tu su zahtjevi zajednički ,dobra djela činiti . Ali kada nakon nekoga vremena djeca napuste kuću ,za obadvije strane je to jedan bolni proces , počinje za starije jedna kriza , koja može biti prebrođena , kada se partneri svojoj osamljenosti međusobno postanu svjesna .

Isto to treće doba može biti puno blagoslova .

Dok ja ovo razmišljam ,kako parovi zajedničkim putem u starost idu sa srećom ,stoji mi jedan par pred očima , koji su već u srednjim godinama sa puno iskustva izgledali nerazdvojni . Bez slavljenika prijateljskoga kruga od muškarca ili djela od žene .

On ,stoji čvrsto zapakiran , sasvim određeno praktičan , izuzev svih nepotrebni riječi , ali ka srčanom smijehu spreman rado , ona o zdravlju , skoro salomiva gledajući njezina pratitelja , u svojoj muškosti kao rođen . Jedan susjed koji ih je dovoljno poznavao , okarakterizirao je njihov odnos jedan puta sa riječima : „Oni žive kao da su još na medenom mjesecu ! ''

Stari je izgledao nešto malo kriv i žalio se na Artritis ,ne može više da dobro vidi i da čuje , ali je ostao ne izgubljen zlatni humor . Njegova žena je postala okrugla .To joj je dobro stajalo . Još uvijek su oba dvoje išli u šetnje i bili su rado viđeni gosti . Oni su za mene upravo jedna mustra od ljudi , kojima je jedna milost dana , bez neizdrživi briga zajedno su postali stari .

Sanjarenje o jednoj kolijevci

Kada čovjek ,iz gostinjske sobe dolazi širokim stpenicama ka 1. spratu Hotela Payrhuber u gornjoj Austriji selo Meggenhofen , trebao bi jedan pogled zadržati kao i ja . Fotelje zovu ka sebi . Pri tome su mi oči pale na jednu kolijevku koja je bila okičena sa jednom vazom u kojoj je bilo svijetlo cvijeće . Oba dvoje sam dugo promatrao , jako sam se zamislio , na zidu je bila jedna uzrečica ispisana :

U ovoj kolijevci
ležala je Aloisia od Payrhuber ,
u Meggenhofen ,
njezini 17 novorođenčadi .
Johann od Payrhuber ,
najstariji sin ,
bio je djeda
od Johannes ,
Margarete i
Elisabeth Payrhuber

Koji ponos govori iz toga objašnjenja nama poslije rođenima ! Ja osjećam ljubav majke koja je položila 17 djece u tu kolijevku ,pu no godina usprkos ratu , neimaštini . Jedna majka se ponosi sa , 17 djece koje je tu položila i poklonila život koju mi smijemo dan danas tru gledati . Jastuci i dekice kao da očekuju dječicu , koja bi bila tek rođena . Mi ne znamo ! - Ali pri meditaciji dolazimo do toga da kod nas ima puno kolijevki .

Mlade majke našega naroda gledaju na samo ostvarenje kao i puno stotina godina mjesto na strani svoje male djece ,koja trebaju zaštitu majke , kao i onda već .

Opomena ,od stare kolijevke u Meggenhofenu proizlazi je nepreslušna . Ali uvijek će biti male djece i svud će u Njemačkoj biti majci , koja će zauzimati mjesto kod svoje djece , kao što su to radile generacije , samo razumljivo .

Nasmiješeno dječje lice

Nasmiješeno dječje lice
svijetle oči
tako pune vjere
jedan odsjaj
ispunjavala
tvoje čelo
tvoje obraze ,
tvoja usta
i oči

Naručje je tvoje blagoslovi
riječi još ,
ali tako bogato
već tvoje Srce
za Ljubav .

[*http://goranvrbesic.yolasite.com*](http://goranvrbesic.yolasite.com)

